

Finnish
Fifth Seal, The
63-0322

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Viides Sinetti

Jeffersonville, Indiana, USA

22.3.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Emme vain hymnien avulla, vaan ylistäen Häntä, joka kuoli meidän sijastamme ja lunasti meidät. *Minä rakastan Häntä.* “Minä...”

Tässä on nyt pastorinne.

*...rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua.*

Viides Sinetti

¹ Kumartakaamme nyt päämme rukousta varten.

² Armollinen taivaallinen Isä, Kaikkivaltias Jumala, joka jälleen toit Jeesuksen Kristuksen kuolleista ja lahjoitit Hänet meille näissä viimeisissä päivissä Pyhän Hengen voimassa, me olemme kiitollisia näistä kuolemattoman Jumalan mahtavista vierailuista. Ja nyt, Isä, me olemme kasvokkain toisen hetken kanssa, hetken, joka saattaa muuttaa monien ihmisten iankaikkisen määränpään.

³ Ja me olemme riittämättömiä lähestymään tätä. Herra, koska Kirjoituksissa sanotaan, että Karitsa otti Kirjan ja avasi Sinetit.

⁴ Oi, Jumalan Karitsa, me rukoilemme, että tulet esiin. He kutsumme Sinua, Herra, suuri Lunastaja. Tule esiin ja näytä meille Sinun lunastussuunnitelmasi, joka on ollut kätkeytyneenä kautta vuosien, avaamalla tämä Viides Sinetti meille tänä iltana, Isä, ja paljastamalla, mitä tuon Sinetin alla on meitä varten, niin että voimme lähteä pois parempina kristittyinä kuin mitä nyt olemme, jotta me voisimme paremmin sopia siihen tehtävään, joka on edessämme. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

⁵ Hyvää iltaa, ystävät. Pidän tätä suurena etuoikeutena, kun saan olla täällä tänä iltana tämän suuren asian tapahtuessa. En tiedä missä muualla tuntisin oloni paremmaksi kuin olla Kuninkaan palveluksessa. Ja nyt erityisesti, kun tulemme näille oppitunneille, joissa me vain odotamme. Jos Hän ei paljastaisi sitä minulle, en minä voisi antaa sitä teille. Minä en yritä käyttää mitään omia ajatuksiani tai mitään, vain sillä tavalla kuin Hän antaa sen. Kyllä. Ja olen varma, että, jos en käytä omia ajatuksiani, niin se tulee sillä tavalla kuin se on tullut. Ja kautta koko elämän se ei ole koskaan ollut väärässä, eikä se tule olemaan väärässä tälläkään kerralla.

⁶ Nyt meillä on ollut ihanaa ja me olemme hyvin, hyvin kiitollisia siitä, mitä Hän on tehnyt meille, tuo suuri salaperäinen Elävän Jumalan käsi! Voisiko olla suurempia asioita, voisimmeko olla enemmän etuoikeutettumpia, kuin se, että Kuningasten Kuningas ja Herrain Herra on läsnä kanssamme.

⁷ Me mahdollisesti puhaltaisimme pilleihin ja nostaisimme liput salkoihin ja levittäisimme matot ja kaikkea, jos kansakuntamme presidentti tulisi kaupunkiin. Se kyllä olisi hienoa ja olisi kunnia kaupungille.

⁸ Mutta ajatelkaa vain sitä, että meidän pieneen nöyrään tabernaakkeliimme me kutsumme tänä iltana Kuningasten Kuninkaan, Jumalan, eikä Hän halua, että levitetään mitään mattoja ja niin edelleen. Hän haluaa, että nöyrät sydämet ovat valmiina, niin että Hän voi ottaa nämä nöyrät sydämet ja paljastaa heille ne hyvät asiat, jotka Hän on varastoinut kaikkia niitä varten, jotka rakastavat Häntä.

⁹ Nyt, me kysyimme... Ja minulla on nyt eräs todistus, jonka haluaisin antaa. Ja jos en ole erehtynyt tässä, kuulin sen juuri, ja saattaa olla, että olen väärässä, mutta uskon, että nuo ihmiset ovat täällä, joita tuo todistus koskee.

¹⁰ Ja sitten, muutama päivä sitten, kun olin nykyisessä kodissani Arizonassa, niin saimme puhelun, ja siinä sanottiin, että eräällä pienellä pojalla oli reumaattinen kuume, ja se menee sydämeen. Ja hänen isänsä ja äitinsä ovat niin rakkaita, kalliita ystäviäni. Se oli yksi meidän tämän seurakunnan diakoneistamme, veli Collins. Hänen pieni poikansa, pikku Mikey, Joe'n leikkitoveri, kärsi reumaattisesta sydänkuumeesta, ja lääkärit olivat lähettäneet hänet kotiin, panneet hänet vuoteeseen ja käskeneet vanhempia, etteivät he saisi edes kohottaa häntä, että hän joisi vettä, vaan hänen tuli juoda se pillillä. Hän oli niin huonossa kunnossa. Ja vanhemmat, ovat uskollisia, käyvät täällä tabernaakkelissa ja uskovat.

¹¹ Ja muutama ilta sitten, emme koettaneet odottaa, vaan ilmoitimme parantumiskokouksen sunnuntaiksi. Mutta kun huomasimme, että meidän täytyy vastata kysymyksiin, me jätimme parantumiskokouksen pois.

¹² Ja sitten minulla oli jotakin pientä, jota olin säilyttänyt sydämeni sisimmässä.

¹³ Ja äiti ja isä halusivat tietää, voisivatko he tuoda tuon lapsen sinne huoneeseen, ja he toivat tuon pikkukaverin sinne, ja Pyhä Henki ilmoitti hänen parantuneen.

¹⁴ Ja niinpä nuo vanhemmat, kunnioituksesta sitä kohtaan, veivät tuon pikkumiehen kotiin ja lähettivät hänet kouluun, he vain lähettivät hänet kouluun.

¹⁵ Tuo lääkäri sai tiedon siitä. Niinpä tuo lääkäri ei ollut kovinkaan tyytyväinen sellaiseen asiaan, ei tietenkään, vaan sanoi äidille, että lapsen tulisi olla vuoteessa. Ja tämä kertoi asian tuolle lääkärielle. Ja luulen ymmärtäneeni, että tuo mies on uskova kristitty, kuuluu Seitsemännen Päivän Adventisteihin, tuo lääkäri. Ja niinpä hän sanoi, että heidän tulisi ainakin tuoda lapsi hänen tarkastettavakseen. "Teidän pitäisi vähintään tutkituttaa hänet."

Äiti sanoi: "Hyvä on."

⁴⁶⁸ Herra Jumala, ihmisten keskuudessa oli suuri määrä käsiä, jotka kohosivat ylös. Ja olen varma, että Sinä olet aivan sama Herra Jeesus, joka valmisti sovituksen meidän puolestamme monia vuosia sitten. Ja näkemällä nuo Sinetit paljastettuina, ja ne suuret asiat, jotka ovat tapahtuneet täällä muutaman viimeisen vuoden aikana, minä uskon koko sydämestäni, että armon ovi on sulkeutumassa, ja Sinä olet valmis nyt lähteäksesi lunastamaan kansasi. Kun vielä on tilaa, ja ovi on avoinna, niin kuin se oli Nooan päivinä, voikoot nämä kalliit sielut, jotka elävät tämän ruumiin majassa, joka tullaan hävittämään jonakin päivänä, ja jotka sen sisäpuolella kohottivat tuon kuolevaisen käden merkinä syyllisyydestään, ja että he uskovat ja haluavat vastaanottaa Sinun pelastustarjouksesi heille, joka on tässä avatussa sinetöidyssä Kirjassa, joka on avattu meille. Anna heille tänä iltana, Herra, Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden viitta ja vaateta heidän sielunsa siihen, niin että he voivat seistä Sinun edessäsi tuona päivänä, joka on lähes käsillä, tullen täydellisiksi Kristuksen Verellä.

⁴⁶⁹ Herra Jumala, jos heitä ei ole kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimeen sen ilmestyksen pohjalta, jonka Sinä annoit minulle sen suhteen. Ja nähdessämme, että Paavali käski Apostolien tekojen 19. luvussa ihmisiä, jotka Johannes Kastaja oli kastanut, tulemaan uudelleen kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä voidakseen saada Pyhän Hengen. Minä pyydän, että Sinä tekisit heidät vakuuttuneiksi Totuudesta, Herra, ja voikoot he totella Sinua.

⁴⁷⁰ Ja sitten kun he tottelevaisina sille, mitä ovat vastaanottaneet ja tunnustaneet, menevät veteen, Sinä puolestasi täytät heidät Pyhällä Hengellä, joka voimana palvelusta varten heidän lopun elämänsä ajaksi. Minä jätän heidät nyt Sinulle Jumalan Uhrikaritsan, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

*Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul' Golgatan.*

⁴⁷¹ Nyt te, joiden kädet olivat ylhäällä. Totelkaa Hengen käskyä, niin että seuraatte Sanan sääntöä katunutta syntistä varten. Seuratkaa sitä jokaisessa asiassa. Ja Taivaan Jumala on palkitseva teidät, kun te olette ottaneet asemanne Hänen puolestaan. Herra siunatkoon teitä.

⁴⁷² Tuokaa huomenillalla kynänne ja paperinne, niin kuin olette tehneetkin. Me odotamme olevamme täällä samaan aikaan, tarkalleen kello puoli kahdeksan, jos Herra suo. Ja rukoilkaa minun puolestani, että Jumala avaisi minulle Kuudennen Sinetin huomenna, niin että kykenisin tuomaan sen teille, sillä tavoin kuin Hän antaa sen minulle. Siihen saakka, laulamme uudestaan.

Mutta valkoinen viitta on jo hankittu teitä varten. Ja jos Jumala kolkuttaa sydämellesi nyt, niin miksi et vastaanottaisi sitä. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kolme kertaa.]

Kumartakaamme nyt päämme uudestaan.

⁴⁶³ Jos tuo henkilö tai nuo henkilöt ovat täällä, jotka haluaisivat sen, tai te haluaisitte vastaanottaa sen uskonne pohjalta vuodatettuun Vereen, jonka Jumala on vuodattanut teidän puolestanne kärsien enemmän kuin kukaan kuolevainen. Kukaan kuolevainen olento ei olisi voinut kärsiä sillä tavalla. Kunnes Hänen surunsa erotti Hänen vetensä Hänen Verestään Hänen suonissansa. Ennen kuin Hän meni Golgatalle, veripisarat tippuivat hikenä Hänen ruumiistansa. Sellainen tuska ja uurtunut sydän sen vuoksi, mitä Hänen täytyi tehdä, vaikka Hän olisikin myös voinut kieltäytyä siitä. Kuitenkin Hän halukkaasti teki sen teidän ja minun puolestani. Voitteko te hylätä sellaisen mittaamattoman rakkauden?

⁴⁶⁴ Ja te näette sen nyt näiden Sinettien avaamisen kautta, mitä te olette tehneet, ja mitä Jumala on tehnyt teidän puolestanne. Ja te olette nyt valmiita luovuttamaan elämänne Jumalalle. Ja jos Hän tulee tempaamaan teidät ulos antikristuksen käsistä, joissa te nyt olette, niin ettekö haluaisi vastaanottaa Hänen tarjoustaan kohottamalla kätenne Hänelle ja sanomalla: "Jumala, teen tämän merkinä siitä, että vastaanotan tuon armon tarjouksen."

⁴⁶⁵ "Ja veli Branham, haluan sinun rukoilevan puolestani, että tulisin aina pysymään uskollisena."

⁴⁶⁶ Kohottakaa kätenne, ja minä tulen rukoilemaan. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon teitä. Tarkoittakaa sitä nyt. Älkää tehkö sitä, ellette te tarkoita sitä. Ja vastaanottakaa se juuri siellä, missä te istutte, koska muistakaa, te ette olisi voineet kohottaa kättänne, ellei joku olisi käskennyt teitä tekemään sitä, eikä mikään muu olisi voinut tehdä sitä kuin Jumala.

⁴⁶⁷ Niinpä nyt te näette Kirjoitukset niin täydellisesti avattuina. Te näette, mitä on tapahtunut kautta ajanjaksojen, viimeisinä kahtena tai kolmenakymmenenä vuotena. Te näette sen täydellisesti vahvistettuna. Te näette Kirjoituksen kertovan tarkalleen, mitä on tapahtunut, ja mitä on tulossa tapahtumaan. Sitten uskonne perustukselta Kristuksen työhön, juuri siellä, missä te nyt istutte ja olette kohottaneet kätenne, sanokaa: "Tästä minuutista eteenpäin se on selvitetty. Minä nyt otan Kristuksen Pelastajakseni ja tulen elämään Hänelle lopun elämäni ja haluan Jumalan täyttävän minut Pyhällä Hengellä." Jos teitä ei ole kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä, vesiallas odottaa teitä.

Rukoilkaamme.

¹⁶ Hän vei lapsen lääkäriin, ja tämä tutki hänet, tuo veren, jossa tuo reumaattinen kuume oli. Olen ymmärtänyt tuon lääkärin olleen niin hämmästyneen, ettei hän tiennyt mitä tehdä. Tuo pieni poika oli täydellisesti normaali, vahingoittumaton ja terve.

¹⁷ No niin, ovatko Collinsit täällä? Saatoinkin kertoa sen väärin. Haluan... Onko se oikein, sisar Collins? Kyllä. Hyvä on. Se oli pieni Mikey Collins, vain noin kuuden tai seitsemän vuoden ikäinen.

¹⁸ Ja se tapahtui siellä huoneessa noin kolme iltaa sitten. Oi, tuossa huoneessa täytyi olla joku muu inhimillisten olentojen lisäksi! Se oli suuri, mahtava Jehova, joka kunnioittaa Sanaansa. Ja olen niin kiittolinen kuullessani siitä. Näettekö? Tiedän, että me kaikki olemme. En vain minä, vaan me kaikki, koska mitä jos se olisi teidän pieni poikanne tai minun pieni poikani?

¹⁹ Ja muistakaa, kun todistuksia annetaan, me otamme vain yhden sieltä ja täältä, Sitä tapahtuu kaikkialla, mutta vain antaaksemme teidän tietää, että minun todellinen palvelustehtäväni on jumalallisessa parantumisessa. Mutta nyt olen täällä näiden Sinettien vuoksi, koska... Hieman myöhemmin te tulette ymmärtämään, miksi minun täytyi tehdä tämä. Ja niinpä, minä en ole opettaja, minä en ole teologi. Minä vain rukoilen sairaiden puolesta ja rakastan Herraa. Nyt ajattellessamme tätä...

²⁰ Eilen illalla me annoimme todistuksen eräästä pienestä tytöstä... Minulla on hänen nimensä. Ja Billyllä on se täällä nyt jossakin, ja se koski vanhempia, ja keitä he ovat. Ja tämä pieni tyttö oli leukemian viimeisessä vaiheessa. Hänen tilansa oli niin huono, etteivät he enää voineet ruokkia häntä suun kautta. Hänelle täytyi antaa verensiirtoja, ja hän oli sievä pienokainen. Ja hän oli pieni ikäiseksensä. Suunnilleen sellainen kuin tämä pieni tyttö tässä, olettaisinkin. Mutta hän oli suunnilleen näin pitkä, hyvin... He olivat sellaisia kuin useimmat meistä ovat. Te saatoitte nähdä lapsen ja vanhempien pukeutumisesta, että he olivat hyvin köyhiä, vain hyvin köyhiä, mutta hyvin kunnioittavia, ja Pyhä Henki ilmoitti lapsen parantuneen.

²¹ No niin, ajatelkaa vain sitä, hänellä oli leukemia, tuolla pienokaisella. Ja veri oli niin huonoa, etteivät he enää voineet ruokkia häntä suun kautta. Hänet täytyi viedä sairaalaan ja hänelle annettiin siellä verensiirto suonten kautta, ruokkiakseen sitä. Arvelen, että se oli glukoosia, tai mitä se olikin... En tunne noita hoitomenetelmiä tuota tautia varten. Mutta joka tapauksessa häntä täytyi ruokkia sillä tavalla. Ja ennen kuin tuo lapsi lähti, hän itki hampurilaista.

²² Ja nuo vanhemmat, kun he kuulivat Pyhältä Hengeltä NÄIN SANOO HERRA, näettekö, he... Ja he olivat vieraita, eivätkä he olleet koskaan olleet täällä aikaisemmin, mutta he... Tuo mukava vanha pariskunta, joille juuri muutama minuutti sitten jäljestettiin istuinpaikat, veli ja sisar Kidd, he olivat

neuvoneet heitä, mitä tehdä ja mitä odottaa kuulevansa. Ja tuo lapsi söi ruokansa matkalla kotiin.

²³ Kaksi tai kolme päivää sen jälkeen hän oli koulussa. Ja kun he menivät lääkäriin, tuo lääkäri oli niin hämmästynyt! Hän sanoi: “Lapsesta ei löydy edes jälkeäkään leukemiasta.” No niin, se tapahtui silmänräpäyksessä. Tarvittiin Kaikkivaltiaan Jumalan voima ottamaan veren ja puhdistamaan sen sillä tavalla ja panemaan uuden elämän sykkeen takaisin sinne, koska teidän kuolevainen elämäne on veressä, ja Hän loi sinne uudet solut ja puhdisti vanhat. Ja mitä se on, se on ehdottomasti... Tahtoisin sanoa tämän: on Kaikkivaltiaan Jumalan luova teko ottaa veri, jonka syöpä on niin saastuttanut, että tuo pienokainen oli keltainen ja turvonnut, ja vain muutamassa hetkessä, täysin uusi veri.

²⁴ Minä uskon... Minä en tule puhumaan sitä Hänen Nimessänsä. Tulen puhumaan sen uskoni ilmestyksen perusteella, siitä mitä tapahtui Sabino Kanjonissa eräänä päivänä... Minä uskon, että tuo päivä on lähestymässä, kun puuttuvia jäseniä tullaan palauttamaan ennalleen, ja Luojan ihmeellinen voima. Minä uskon, että jos Hän voi saada oravan ilmestymään sinne, missä ei ole... Tässä on mies tai nainen, jolta puuttuu vain jokin ruumiinosa. Ja se oli täydellinen eläin itsessään! Hän on Jumala! Minä rakastan Häntä.

²⁵ Kun aloitan noista aiheista, me tulemme vain jatkumaan puhumista. Ja ihmisten täytyy seistä seinustoilla, eteisissä ja huoneissa ja niin edelleen. Niinpä tulen menemään suoraan Sanomaan.

²⁶ Ja haluan sanoa tämän, ja haluan nyt kiittää Häntä, joka on kaikkialla läsnä oleva, että tänään, tietämättä yhtään mitään tuosta Viidennestä Sinetistä, se tuli tuolla samalla salaperäisellä tavalla tänä aamuna, noin tuntia ennen päivänpöytäkirjaa, kun olin rukouksessa. Ja tänään...

²⁷ Minä olen vain istunut nämä viisi tai kuusi päivää siellä pienessä huoneessa tapaamatta ketään. Menen vain ulos, mennäkseni syömään täällä joidenkin ystäväni kanssa. Tietenkin te tiedätte, kuka tuo ystävä on. Se on veli ja sisar Wood. Ja tiedätkö, menin sinne ja olen ollut heidän luonaan, ja jokainen on ollut niin mukava. Ei ole ollut mitään, vain yksinkertaisesti...

²⁸ Minä yritän pysyä tuon Sanoman kanssa koskien näitä Sinettejä. Se on tärkeätä. Uskon, että on sen ilmestyksen paljastamisen aika.

²⁹ Ja nyt, haluan, että te varmasti ajoissa, ennen kuin, niin pian kuin vain voitte, kirjoitate paperille sen, mitä te ette ole ymmärtäneet näistä Seitsemästä Sinetistä, jos teillä on niitä, laskekaa ne tänne pöydälle. Ja ehkä veli Neville tai joku muu voisi panna tänne laatikon. [Joku sanoo: “Tässä on laatikko.”] Tässähän se onkin, näen sen nyt. Haluaisin mieluummin saada ne tänä iltana, jotta voin ehkä syventyä niihin hetkeksi sunnuntai-aamua varten. Nyt alkää tällä

tänä aamuna juuri ennen päivänpöytäkirjaa. Tässä on avattuna Viides Sinetti noiden toisten neljän lisäksi. Armotuksensa Hän antoi sen minulle, Hänen armonsa teille ja minulle. Me kiitämme Häntä siitä, ja Hänen avullansa tarkoitukseni on elää niin lähellä kuin osaan elää ja opettaa muita tekemään samoin siihen asti, kunnes kohtaan Hänet teidän kanssanne Kirkkaudessa, kun kaikki asiat ovat ohitse. Minä rakastan Häntä tämän vuoksi, ja se on minun paras tietoni sen suhteen.

⁴⁵⁸ Ja minä todellakin uskon koko sydämestäni, että todellinen ilmestys Ensimmäisen, Toisen, Kolmannen, Neljännen ja Viidennen Sinetin paljastamisesta on nyt avattu meille.

*Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua.*

[Veli Branham puhuu hiljaa jonkun kanssa.]

Puul' Golgatan.

[Veli Branham alkaa hyräilemään laulua *Minä rakastan Häntä.*]

⁴⁵⁹ Nyt hiljaisesti, kunnioittavasti Jumalan edessä, kun me näemme tämän Sinetin olevan avattuna meille. Jumalan tarvitsi ottaa omat rakkaat lapsensa ja sokaista heidän silmänsä ja lähettää heidät pois, koska Hänen oma oikeutensa vaati tuomiota synnille. Ajatelkaa sitä! Hänen oikeudenmukaisuutensa ja Hänen pyhyytensä vaati oikeutta. Laki ilman rangaistusta ei ole laki. Ja itse omaa Lakiansa Hän ei voi haastaa ja pysyä yhä Jumalana.

⁴⁶⁰ Siksi Jumalan täytyi tulla mieheksi. Hän ei voinut ottaa jotakin sijaista, jotakin, mikä olisi Hänelle vain tavallinen poika. Jeesus tuli sekä Poikana että Jumalana. Se oli ainoa tapa, miten Hän saattoi oikeudenmukaisesti tehdä sen. Jumalan itsensä täytyi ottaa rangaistus ylleen. Ei olisi ollut oikeudenmukaista panna sitä jonkun toisen ylle, jonkun toisen henkilön ylle. Niinpä Jeesuksen persoona oli Jumala, julkituotuna lihassa, nimeltään Immanuel.

⁴⁶¹ Ja tehdäkseen sen ja ottaakseen Morsiamen ja pelastaakseen joukon kadonneita pakanoita, Hänen täytyi sokaista omat lapsensa ja sitten rangaista heitä lihassa siitä, että he hylkäsivät Hänet, mutta Hänen armonsa antoi heille viitat. Mutta elämä... Näettekö te, mitä tapahtuu?

⁴⁶² Ja jos Hänen täytyi tehdä se voidakseen antaa meille mahdollisuuden, niin kuinka me voimme halveksien hylätä sellaisen rakkauden? Jos tässä rakennuksessa tänä iltana on sellainen henkilö, nuori tai vanha, joka on tähän asti hylännyt tuon tilaisuuden, joka maksoi Jumalalle sellaisen hinnan, ja haluaisit nyt tänä iltana vastaanottaa Jumalan tarjouksen. Niin pitkälle kuin tiedämme, teidän ei tarvitse olla marttyyri, vaikka saatattekin tulla sellaiseksi.

hengellisen ruumiin tullessa maan sydäimestä, siellä on toinen ruumis odottamassa vastaanottaakseen sen. Jos tämä maallinen maja tipahtaa pois, siellä on toinen ruumis vastaanottamassa se. Tämä kuolevainen ruumis pukee ylleen kuolemattomuuden. Tämä maallinen pukeutuu taivaalliseen. Näettekö te, mitä minä tarkoitan? Siellä on luonnollinen ruumis, joka on synnillinen, mutta juuri senkaltaisena on se toinen ruumis, johon me menemme.

⁴⁵¹ Ja olen niin kiitollinen Jumalalle, että teidän pastorinanne ja veljenänne voin sanoa nähneeni nuo ihmiset, se niin auttoi minua, tuossa ruumiissa, ja minä koskettelin heitä omin käsin. Se on totta. Huomatkaa.

⁴⁵² Tarkatkaa nyt. Katsokaa Moosesta. Elia oli otettu Taivaaseen sen jälkeen, kun Mooses oli kuollut, mutta siellä hän seisoi Kirkastusvuorella puhekykyisenä kuunnellen ja ymmärtäen ja keskusteli Jeesuksen kanssa ennen ristiinnaulitsemista. No niin, minkä kaltainen ruumis hänellä oli?

⁴⁵³ Katsokaa Samuelia. Oltuaan kuolleena noin kaksi vuotta, Endorin noita kutsui hänet takaisin sinne luolaan tuona yönä, ja hän puhui selvää kieltä Saulille, hän kuuli Saulin puheen, vastasi hänelle ja tiesi ennalta asioita, jotka tulisivat tapahtumaan. Hänen henkensä ei ollut muuttunut. Hän oli yhä profeetta.

⁴⁵⁴ Kun Elian henki tulee jonkun miehen ylle, se saa hänet toimimaan samalla tavoin kuin Eliakin toimi. Hän on menevä erämaahan. Hän tulee rakastamaan erämaata. Hän tulee olemaan moraalittomien naisten vihaaja. Hän tulee olemaan organisaatiota vastaan. Hän ei jätä sanomatta mitään kenenkään vuoksi. Sellainen tulee olemaan hänen henkensä. Niin oli joka kerta, kun se tuli, näettekö.

Mooses tulee olemaan samanlainen persoona.

No niin, me löydämme Ilmestyskirjan 22:8 tuon saman asian.

⁴⁵⁵ Nyt, tai selvittääksemme sen, mikä koskee noita sieluja alttarin alla (nyt tarkatkaa sitä), kun tämä Sinetti avautuu, noita, jotka on tapettu Kristuksen kuoleman ja Seurakunnan ylös menemisen välisenä aikana. Nuo todelliset juutalaiset, joiden nimet olivat Kirjassa, ja joita Eichman ja muut tappoivat. Jos panette merkkille, veljeni, niin Kirjoitusten mukaan he voivat keskustella, huutaa, puhua, kuulla ja kaikkea muuta. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Oi, auta meitä!

⁴⁵⁶ Kaksi minuuttia! Aamen. Olen pahoillani, että pidin teitä puoli tuntia. Ei, en voi, minun ei olisi tullut sanoa sitä. Näettekö? Näin on, näettekö.

⁴⁵⁷ Mutta katsokaahan, tämä on parhaan ymmärrykseni mukaan siitä ilmestyksestä, joka minulle annettiin, jonka Herra Jeesus Kristus antoi minulle

kerralla, juuri nyt tällä kerralla alkää esittääkö pyyntöjä tai kysyä: "Onko tämä todiste Pyhästä Hengestä?" Näettekö? Haluan kuulla siitä, mistä olen opettanut, niin että me saamme selväksi tämän yhden aiheen, niin kuin oli seurakunta-ajanjaksojen kanssa, koska sitä me olemme käsittelemässä nyt.

³⁰ No niin, aikomuksemme oli rukoilla sairaiden puolesta, ja se tarvitsee ehkä erilaisen rukouksen, ja te olette voideltu erilaista asiaa varten, tiedätkö, ja te etsitte Jumalaa saadaksenne tietää: "Tuleeko siellä olemaan joku tänä iltana, Herra?"

³¹ "Kyllä, on oleva joku, jolla on yllään keltainen leninki ja hän istuu oikeanpuoleisessa nurkassa. Ja kun sinä kutsut häntä, kutsu häntä näin ja sano hänen tehneen näin, ja hänellä oli sellainen-ja-sellainen." Ja te menette sinne ja tarkkaatte, ja siellä hän on. Siinä se on teille, näettekö? Se on eri asia. Näettekö?

³² Tässä tällä tavoin minä rukoilen: "Herra Jeesus, mikä on tämän tulkinta? Paljasta se minulle." Aamen.

³³ Vetäkäämme nyt jälleen Miekkamme esiin ja Sana.

³⁴ Ja minä arvostan veli Nevillen hengellistä tukeaan, yhtä hyvin kuin hänen veljellistä rakkauttaankin, kun hän täällä takanani rukoilee minun puolestani, samoin kuin te kaikki myös siellä. Ja nyt tänä iltana, koska on perjantai-ilta, me yritämme tehdä sen niin... me...

³⁵ En pysty käsittelemään kaikkia asioita. Te... Koska te voisitte ottaa vain yhden noista Sineteistä, viipyä siinä ja tuoda sen koko matkan Kirjoitusten lävitse. Katsokaahan, kestäisi kuukausia ja kuukausia, eikä teillä vielä tulisi olemaan sitä, koska yksi Sinetti itsessään sitoo yhteen kaikki Kirjoitukset Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan.

³⁶ Niinpä minä yritän välttää menemästä pois aiheesta. Kirjoitan muistiin raamatunpaikan tai teen pienen muistiinpanon tänne jonnekin ja jatkan edelleen tuon yhden asian kanssa. Ja minun täytyy olla tarkkana, koska minä ainoastaan puhun... Minä toivon, että se on oikea inspiraatio. Ja kun alan puhua ja tunnen meneväni pois aiheesta, käännyin ympäri ja katson takaisin toiseen suuntaan yrittääkseni saada toisen Kirjoituksen sen suhteen, näettekö, valaistakseni sitä jotenkin hieman siltä puolelta, sen sijaan että yrittäisin mennä eteenpäin tämän kanssa.

³⁷ Ja nyt me tulemme tutkistelevaan tänä iltana, Jumalan armosta ja Hänen avullansa, tätä Viidettä Sinettiä. Se on lyhyt, vain hieman pidempi kuin muut. Noista neljästä hevosella ratsastajasta oli kaksi jaetta kustakin, ja tässä on kolme jaetta. Nyt, Viides Sinetti alkaa Ilmestyskirjan kuudennen luvun jakeesta yhdeksän.

³⁸ Nyt, jos te satutte olemaan vieraita, ettekä ole kuulleet näitä neljällä hevosella ratsastavia... Katsokaahan, joskus te menette taaksepäin ja kosketatte jotakin, ja kun te teette niin, te odotatte ihmisten ymmärtävän sen. Niinpä jos siellä on jotakin pientä, jota te ette ymmärrä, niin olkaa hetken aikaa kärsivällisiä tai hankkikaa ääninauha ja kuunnelkaa sitä, ja olen varma, että te tulette saamaan siitä siunauksen. Minä olen saanut ja toivon, että tekin saatte.

³⁹ No niin, jokainen on nyt valmiina, lukeaksemme yhdeksänneistä jakeesta yhteentoista, yhdestoista mukaan lukien.

Ja kun hän oli avannut viidennen sinetin, minä näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

Ja he huusivat suurella äänellä ja sanoivat: Kuinka kauan, oi Herra, pyhä ja totinen, etkö sinä tuomitse ja kosta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat?

Ja heille jokaiselle annettiin valkoiset viitat ja heille sanottiin, että heidän pitäisi levätä vielä vähän aikaa, kunnes täytyisi myös heidän kanssapalvelijansa ja heidän veljiensä luku, jotka pitää tappaa, niin kuin heidätkin on tapettu.

⁴⁰ No niin, tämä on melko salaperäistä. Ja nyt, ääninauhojen tähden, ja pappien ja opettajien tähden, jotka istuvat täällä. Nyt, jos teillä on erilainen näkemys tästä, niin minullakin oli, mutta minä otan sen vain inspiraation perusteella, joka täydellisesti muutti minun näkemykseni sen suhteen. Näettekö?

⁴¹ Sitten kun te näette nämä paljastettuina, se menee takaisinpäin ja tuo nuo seurakunta-ajanjaksot ja Kirjoitukset suoraan takaisin yhteen ja sitoo sen yhteen, ja siksi uskon, että se tulee Jumalta. No niin, me käsitämme sen.

⁴² Ja uskon, että me joskus olemme riippuvaisia siitä, mitä joku suuri opettaja on saattanut sanoa siitä, ja se kyllä sopii. Minä en tuomitse tuota opettajaa, en millään muotoa. Minä en tuomitse ketään. Minä vain tuomitsen synnin, epäuskon, en ketään ihmistä.

⁴³ Jotkut ihmiset ovat sanoneet: "Sinä tuomitset organisaatiot." Ei, minä en tee sitä. Minä tuomitsen tuon organisaation systeemin, en noita ihmisiä siellä, tuota ihmisryhmää josta tuo organisaatio koostuu, tiedättehan. Mutta tuon systeemin, jolla heitä hallitaan, sen minä tuomitsen, niin katolilaisten kuin protestanttienkin.

⁴⁴ Minulla on joitakin parhaita ystäviäni, jotka ovat katolilaisia. Käsitätekö te... Ja tuo mies voi istua täällä tänä iltana, ja ehkä hän istuukin, mutta ainoa

⁴⁴¹ Nyt tuo suitsuke oli tuoksuvaa ainetta, jota he polttivat, josta Raamattu sanoo, että se oli pyhien rukoukset. Jos siellä ei ole lainkaan uhria alttarilla, silloin ei rukouksia voida vastaanottaa. Vain uhrialttarilla oleva Veri päästää rukoukset menemään lävitse Jumalan tykö.

⁴⁴² Veli Smith oli väärässä, näettekö. En ollakseni eri mieltä hänen kanssaan. Uskon tehneeni sen täysin selväksi veljellisellä rakkaudella ja kunnioituksella hänen suurta työtään kohtaan, näettehän, mutta hän oli väärässä.

⁴⁴³ Viides Sinetti on avannut sen, näettehän, ja monia muita asioita, jos ymmärsitte sitä. Näettekö, odotan saavani siitä kysymyksiä, näettekö jos minä.... Hyvä on.

⁴⁴⁴ No niin, missä oli arkki, teurastettu, haavoitettu, vertavuotava, verinen sovituksen Karitsa, näiden tuoksuvien rukousten puolesta?

⁴⁴⁵ Pankaa merkille, että Raamattu sanoo: "Jos tämä meidän maallinen asuinmajamme hajotetaan, meillä on toinen jo odottamassa." Se on se maja, jossa minä näin nuo pyhät, näettehän.

⁴⁴⁶ Tarkatkaa, kun pieni lapsi... Sisaret, suokaa minulle jälleen anteeksi tämä suora puhe nuorten naisten edessä. Mutta katsokaahan, kun äiti on tullut raskaaksi, ja tuo pieni lihaskimppu vääntelee ja hypähtelee, tähän ymmärrätte, niin se on luonnollinen ruumis. Ja aivan niin kuin luonto valmistaa luonnollisen ruumiin...

⁴⁴⁷ Oletteko koskaan tarkanneet vaimoanne juuri ennen pienokaisen syntymistä? Hän aina, juuri loppuvaiheessa, tulee todella lempeäksi ja suloiseksi. Jos hän ei ole sitä koko elämänsä aikana ollut, hän on sellainen silloin. Oletteko koskaan panneet merkille, kuinka pyhäkaltainen tunne, kun te näette jonkun äidin?

⁴⁴⁸ Ja te näette joidenkin syntisten siellä ulkona tekevän pilaa raskaana olevasta äidistä. Minun mielestäni se on paha asia. Elämä on tulossa maailmaan.

⁴⁴⁹ Mutta oletteko huomanneet, kuinka näyttää siltä, kuin tuon äidin ympärillä on jonkinlainen suloinen tunne. Mistä on kysymys? Pienestä hengellisestä ruumiista, hengellisestä elämästä, joka odottaa pääsyä tuohon ruumiiseen, niin pian kuin se on syntynyt. Nyt se on vasta siinnyt, mutta synnyttyään se on syntynyt. Hengellinen ruumis yhdistyy luonnollisen ruumiin kanssa.

⁴⁵⁰ Ja sitten, Raamattu opettaa meille, että me olemme nyt Jumalan siittämiä, Pyhä Henki on siittänyt meidät, niin että sisällämme on Kristus. Jumalan poika on muodostumassa meissä. Ja kun tämä maallinen ruumis on hajotettu, tämän

⁴³⁴ Katsokaa. He eivät olleet... Ne, jotka Herra näytti minulle, Morsian, hän ei ollut marttyyrien alttarin alla, ei marttyyrien uhrialttarin alla, vaan oli jo saanut valkoiset viitat vastaanottamalla Elävän Sanan anteeksiantavan armon. Kristus oli jo antanut heille valkoiset viitat. Minä en ajattele, avaamisen...

⁴³⁵ Tai pikemminkin ajattelen, että avaamalla tämän Viidennen Sinetin, uskon että se on avattu meille. Tein sen hyvällä omallatunnolla, selvän ilmestyksen kanssa Jumalan edessä. En yrittänyt tehdä sitä vain ajatteluni mukaan, koska olen aina ollut organisaatioita vastaan, enkä koskaan ole halunnut kuulua niihin. Mutta nyt se on avattu minulle.

⁴³⁶ Ja uskon erään toisenkin asian. Tämän Viidennen Sinetin avaaminen tänä päivänä oikeaiseen juuri tässä erään opin, josta voisin puhua. Se on oppi sielun nukkumisesta. Minä käsitän nyt, että täällä on ihmisiä, jotka uskovat siihen, näettehän, että sielu nukkuu. Uskon, että tämä kumoo sen. Heidän ruumiinsa nukkuvat, mutta sielu ei ole haudassa. He eivät nuku, he ovat elossa. He ovat Jumalan läsnäolossa alttarin alla.

⁴³⁷ Tästä olen eri mieltä erään kalliin veljen, opettajan kanssa. Ja tiedän näkeväni täällä joitakin hänen ihmisiään, he istuvat täällä, ja minä käsitän, että tämä on suuri opettaja. Hän on jumaluusopin tohtori, filosofian, lainopin tohtori., ja hän on myös todella hyvä mies. Uskoisin hänen jo kuolleen, mutta hän oli hyvä mies ja hyvä kirjailija. Ja hän on veli Uriah Smith, *Danielin Ilmestyksen* kirjoittaja. Nyt teille ihmisille, jotka seuraatte hänen opetustaan, minä en... Minä en halua sanoa tätä ollakseni röyhkeä, vaan minä vain... Näettekö?

⁴³⁸ Mutta, veli Smith, yrittäessään tukea, näettekö, ja yrittäessään tukea sielun nukkumista, hän mainitsee siellä, että sielu nukkuu, ja ettei Taivaassa ole mitään uhrialttaria. Ja että ainoa alttari, josta hän uskoo puhuttavan, on... jonka hän uskoo olevan Taivaassa, on suitsutusalttari. Mutta te rakkaat ihmiset, enkä sano sitä ollakseni eri mieltä veljeni kanssa. Minä... Toivon tapaavani hänet siellä toisella puolella, näettehän. En niin, että haluaisin olla eri mieltä tuon suuren opettajan kanssa.

⁴³⁹ Mutta vain osoittaakseni teille, kuinka tänä kumoo sen, näettehän? Se kumoo sen, tämä Sinetin avaaminen tässä viimeisenä päivänä. Se yksinkertaisesti ottaa opin nukkuvista sieluista kokonaan pois tieltä. He ovat elossa. He eivät ole kuolleita. Näettekö? Huomatkaa.

⁴⁴⁰ Huomatkaa tämä nyt. Jos Taivaassa ei ole lainkaan uhrialttaria, niin missä sitten lepää Karitsa, uhri synnin puolesta? Siellä täytyy olla jokin paikka, missä tuo teurastettu verinen Karitsa lepää, missä Veri on.

tapa, miten saimme tämä tabernaakkelin rakennetuksi, oli se, että eräs roomalaiskatolilainen nousi ylös siellä oikeudessa ja meni eteen minun puolestani, pojat, kun kukaan ei halunnut tehdä sitä. Oikein, eivätkä he voineet evätä sitä. Niin on.

He sanoivat: "He olivat arvioineet: 'Liian paljon ihmisiä.'"

⁴⁵ He sanoivat: "Oi, ei sinne tuolla tavalla mahdu kahdeksaa kymmenentä lisää tuohon kirkkoon." He sanoivat: "Tuo kirkko on ollut siellä." Hän sanoi: "Minä tunnen sen pastorin, ja kaikkea sellaista." Ja hän sanoi: "Tuo kirkko on ollut siellä. Te kaikki muut voitte saada lisätiloja, miksei sitten he?" Roomalaiskatolilainen, eräs hyvä ystäväni. Kyllä vaan.

⁴⁶ Poika joka on roomalaiskatolilainen, todella hyvä ystäväni, keskusteli kanssani. Hänellä oli eräs rautakauppa, ennen kuin lähdin. Hän sanoi: "Billy, minä tiedän, ettet sinä usko meidän uskonnolliseen järjestelmäämme." Hän sanoi: "Mutta minä sanon sinulle juuri nyt, että Jumala on kunnioittanut sinun rukouksiasi niin paljon meidän puolestamme. Minä uskon, että jos joudut vaikeuksiin missä tahansa maassa, tulee jokainen katolilainen auttamaan sinua." Niinpä te näette...

⁴⁷ Hän sanoi: "Jokainen 'ristinkantaja'", niin kuin hän sitä kutsui. Sanon sen juuri niin kuin hän sen sanoi. Tietenkin he väittävät olevansa sellaisia, koska alkukristityt kantoivat ristejä selässään. Me tiedämme sen historian perusteella. Ja he väittävät olevansa noita alkukristittyjä, jollaisia he olivatkin, mutta tuo systeemi sai heidät pois tuolta polulta, näettehän.

⁴⁸ Ja nuo ihmiset. katolilaiset tai juutalaiset tai millaisia tahansa he ovatkin, he ovat inhimillisiä olentoja tuosta samasata puusta, josta mekin tulemme. Näettekö? Kyllä. Ja he ovat ihmisiä, jotka rakastavat ja syövät ja juovat ja nukkuvat, aivan samalla tavoin kuin muutkin. Niinpä me emme saa koskaan tuomita yksilöitä, ei, emme ketään, näettehän? Me emme saa tuomita yksilöitä.

⁴⁹ Mutta sananpalvelijana. minun täytyy lyödä tuota käärmettä, joka puree noita ihmisiä, näettehän. Minä en edes itsessäni haluaisi tehdä sitä, jos se ei olisi Jumalalta saatu tehtävä, että olen velvollinen tekemään sen, ja minun täytyy pitää kiinni siitä totuudellisesti ja uskollisesti.

⁵⁰ Mutta jos katolilainen, juutalainen tai millainen tahansa hän onkin, tulee tänne... Olkoon hän sitten muhamettilainen, kreikkalainen tai ortodoksi tai mikä hän saattaakin olla, jos hän tulee tänne rukoiltavaksi, tulen rukoilemaan hänen puolestaan aivan yhtä vilpittömästi kuin kenen tahansa omieni puolesta. Se on totta. Tietenkin, koska hän on inhimillinen olento. Olen rukoillut sillä tavalla buddhalaisten, shiittien, jainsien, muhamettilaisten ja kaiken kaltaisten puolesta, näettehän. Enkä minä kysy heiltä mitään kysymyksiä. Minä vain

rukoilen heidän puolestaan, koska he ovat inhimillisiä olentoja, jotka tahtovat tulla terveiksi, ja yritän tehdä elämän heille hieman helpommaksi matkalla.

⁵¹ No niin, me käsitämme, että tässä, ja monet teistä täällä, tiedän, että täällä istuu vähintään kaksi tai kolme todellista oppinutta. Ja he ovat älykkäitä ja he ovat lukeneet toisten miesten opetusta tästä aiheesta. Ja haluan näiden veljien tietävän, että minä en tuomitse näitä miehiä. Minä vain ilmaisen sen, mitä Herra näyttää minulle. Ja siinä on kaikki, mitä minulla on.

⁵² Emmekä me nyt koskaan halua ajatella etteikö joku pieni pesijänainen tai kyntäjäpoika siellä ulkona voisi saada ilmestystä Jumalalta, koska katsokaahan, Jumala, Hän itse asiassa paljastaa itsensä yksinkertaisuudessa. Me puhuimme siitä aloittaessamme tämän sunnuntaina, kuinka Hän paljastaa itsensä yksinkertaisuudessaan. Se tekee Hänet suureksi.

⁵³ Sallikaa minun nyt silmäillä sitä taaksepäin hetken aikaa. Se, mikä tekee Jumalan suureksi, on se, että Hän voi tehdä itsensä niin yksinkertaiseksi. Se tekee Hänet suureksi. Jumala on suuri ja Hän laittaa itsensä niin yksinkertaiseen muotoon, että tämän maailman viisaat eivät voi löytää Häntä. He eivät yksinkertaisesti voi löytää Häntä, koska Hän tekee itsensä liian yksinkertaiseksi. Tarkatkaa nyt. Ja tämä itsessään on Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen salaisuus, tämä itsessään. Ei voi olla mitään suurempaa kuin Jumala, ettekä te voi tehdä mitään niin yksinkertaiseksi, kuin millaiseksi Hän tekee itsensä. Katsokaahan, se tekee Hänet suureksi. Näettekö?

⁵⁴ No niin, joku suuri mies, hän voi tulla vain hieman suuremmaksi ja ehkä voi kumartua alas ja sanoa teille: “Kuinka voitte?” tai jotakin sellaista, mutta hän ei voi tehdä itseänsä pieneksi. Hänessä vain on jotakin. Hän on inhimillinen. Hän ei voi tehdä itsestään pientä. Koska, kun hänestä tulee liian pieni, niin ensimmäinen asia, tiedättehan, on se, että hänen täytyy viitata siihen, mitä joku toinen teki, ja sillä tavalla. Ja sitten hän alkaa jälleen vetämään itseänsä takaisin ylös, näettekö?

Mutta Jumalan kanssa tie ylös on alas.

⁵⁵ Maailman viisaat yrittävät viisautensa avulla löytää Hänet. He vain kiipeävät pois päin Hänestä, kun he tekevät niin. Maailman viisaat... Jos te yritätte selittää jotakin jollakin matematiikalla tai jollakin. Muistakaa, Hän jopa on pannut sen... Raamatussa, Ilmestys... Ei, suokaa anteeksi.

⁵⁶ Jesaja 35, uskon, että se on, että se on niin yksinkertaista, että jopa rikollinenkin voisi ymmärtää sen. Näettekö? Oi: “Ei edes hullu erehdy siinä.”

⁵⁷ Viisaat menevät pitkälti sen ohitse viisaudessaan ja menevät kauemmaksi Hänestä, kun he yrittävät löytää Häntä viisauden perusteella. Älkää nyt

⁴²⁶ Ja tämä saarnaaja kirjoitti minulle ja sanoi: “Veli Branham, sinun näkysi...”

⁴²⁷ Ja se on saattanut olla näky. Hän sanoi... No niin, en halua kutsua sitä muuttamiseksi. Jos minut oli temmattu ylös tähän ensimmäiseen taivaaseen ja näin sen, niin miten on Paavalin kohdalla, joka temmattiin aina kolmanteen taivaaseen asti. Hän sanoi, ettei hän voinut edes puhua siitä, kun hänet oli temmattu ylös. Jos se oli ylöstempaaminen, en tiedä, en osaa sanoa. En osaa sanoa sitä teille.

⁴²⁸ Mutta tämä saarnaaja sanoi: “Veli Branham, sinun näkysi kuulosti hyvin Kirjoitusten mukaiselta ja oikealta, kunnes sinä puhuit, että siellä oli hevonen.” Hän sanoi: “Hevonenko Taivaassa?” No niin, näettekö tuota kirkollista ihmisviisautta, järkeä. Hän sanoi: “Taivas valmistettiin ihmisolentoja eikä hevosia varten.”

⁴²⁹ No niin, istahdin alas. Billy, minun poikani, pani tuon kirjeen tänne vanhan seurakunnan toimistoon noin kolme tai neljä kuukautta sitten.

⁴³⁰ Minä sanoin: “Kallis veljeni, olen yllätynyt sinun viisaudestasi ja Kirjoitusten tuntemisestasi. Minä en sanonut, että se oli Taivaassa. Minä sanoin, että se oli paikka kuin Paratiisi, koska Kristus oli vielä yläpuolella”, näettehän. “Mutta”, minä sanoin, “jos se voisi tyydyttää sinua, niin avaa Ilmestyskirja 19, ja kun Jeesus tulee ulos Taivaan taivaista, Hän ratsastaa valkoisella hevosella, ja kaikki pyhät Hänen kanssaan ratsastavat valkoisilla hevosilla.” Oikein, ehdottomasti. Absoluuttisesti. Kyllä, tosiaan.

⁴³¹ Ja siellä ylhäällä tuossa samassa paikassa, siellä oli yksi, joka näytti kotkalta, ja yksi, joka näytti härältä... Oi! Missä ovat ne hevoset, jotka tulivat noutamaan Eliaa? Se osoittaa teille, näettehän, että inhimillinen mieli haluaa vain jotakin, mitä arvostella. Näin on.

⁴³² Huomatkaa nyt. Mutta minä vain ajattelin, niin kuin tämä kallis, jumalinen veli, Johannes... Minä vain ajattelin, että se olisi hyvä paikka lisätä se siihen väliin, juuri ennen kuin lopetamme. Jos Johannes katsoi sinne ylitse, ja ne olivat hänen veljiänsä, näettehän, hänen veljiänsä, joiden täytyi kärsiä vähän, silloin, näettehän, Herra Jumala salli minun nähdä omat veljeni ja pyhät, jotka olivat odottamassa Herran tulemusta. Huomatkaa, he eivät olleet uhrialttarin alla. Minun eivät olleet, mutta nämä taas olivat. He olivat marttyyreita, näettehän. Minun eivät olleet marttyyrien alttarin alla.

⁴³³ Haluan että kuuntelette nyt todella tarkasti. Tulen nyt todellakin lopettamaan, kymmenessä minuutissa, kello kymmeneltä, vaikka minun täytyisi katkaista se kesken ja päättää se huomenna.

⁴¹⁷ Mutta tiedätkö mitä? Minä johdatin tuon miehen Kristukselle, kastoin hänet Jeesuksen Nimessä ja hautasin hänet hänen kuollessaan. Tulin kääntymykseen muutama vuosi sen jälkeen. Näin sen jälkeen asiat eri tavalla, näettekö. Rakastin häntä vihaamisen sijasta.

⁴¹⁸ Niinpä sitten, joka tapauksessa, siellä seisoi Fritz nuollen kättäni. Ja minä katsoin.

⁴¹⁹ En voinut itkeä. Kukaan ei voinut itkeä. Se oli kaikki iloa. Te ette voineet olla murheellinen, koska se kaikki oli onnea. Te ette voineet kuolla, koska se kaikki oli elämää, näettehän. Te ette voineet tulla vanhaksi, koska se kaikki oli nuoruutta. Se oli vain täydellisyyttä. Minä ajattelin: “Eikö tämä olekin ihmeellistä?” Ja nuo miljoonat... Hyvän aika, minä olin aivan kotonani, näettehän.

⁴²⁰ Ja juuri silloin kuulin äänen, joka huusi ja sanoi: “Kaikki, mitä olet koskaan rakastanut...”, palkkio palveluksestani. Minä en tarvitse mitään palkkiota. Hän sanoi: “Kaikki, joita koskaan olet rakastanut, ja kaikki, jotka ovat koskaan rakastaneet sinua, Jumala on antanut sinulle.”

Minä sanoin: “Ylistys Herralle.”

⁴²¹ Minusta tuntui oudolta. Ajattelin: “Mikä hätänä? Tunnen oloni oudoksi.” Käännyin ympäri ja katsoin, ja ruumiini liikkui siellä vuoteella. Minä sanoin: “Oi, ei kai minun tarvitse mennä takaisin, ei varmastikaan. Älä, älä anna minun mennä.”

⁴²² Mutta Evankeliumia täytyi saarnata. Ja hetkessä olin jälleen vuoteellani, näettehän, sillä tavalla.

⁴²³ Ei enempää kuin noin kaksi kuukautta sitten, kun... Te olette kuulleet ja lukeneet siitä Liikemiesten *Voice* [Ääni]-lehdestä. Se meni kaikkialle yli maailman, näettehän. Ja veli Norman täällä, oletan, että hän on täällä jossakin tänä iltana, hän kirjoitti sen ääninauhalta ja lähetti sen lentolehtisinä. Se meni kaikkialle. Ja saarnaajat kirjoittivat, monet heistä, ja sanoivat...

⁴²⁴ Kerron tässä yhdestä, vaikka niitä tietenkin on ollut satoja. Tämä mies sanoi: “Veli Branham, sinun näkysi Liikemiesten *Voice*...”

⁴²⁵ Ja minä arvostan Tommy Nickelsiä, vaikka hän ei enää olekaan Liikemiesten mukana. En tiedä miksi, mutta hän ei ole. Ja tuossa kolminaisuusopin lehdessä hän sanoi: “Siinä, missä Paavali kastoi Jeesuksen Nimessä ja käski ihmisiä tekemään samoin, siinä olen minä tehnyt samoin”, näettehän. Hän kirjoitti sen juuri sillä tavalla, miten se oli. Ja niinpä minä sitten ajattelin: “Hyvän aika!”

unohtako sitä. Se tulee ääninauhalle, näettehän. Viisaat, omassa viisautessansa, menevät niin pitkälle yrittäessään löytää Hänet viisautensa perusteella, että he kadottavat Hänet, näettehän. Jos he voisivat olla tarpeeksi suuria voidakseen olla tarpeeksi yksinkertaisia, he voisivat löytää Hänet. Jos te voisitte olla tarpeeksi suuria voidaksenne tulla tarpeeksi yksinkertaiseksi! Näettekö sen? Ja te tiedätte, että se todella on totuus.

⁵⁸ Olen mennyt tapaamaan ihmisiä heidän toimistoihinsa ja niin edelleen, ja he todella olivat miehiä, suuria kuninkaita, näettehän, ja valtiaita ja hallitsijoita. Ja tavallisesti sen kaltaiset ovat suuria miehiä. Sitten olen mennyt paikkoihin, joissa jonkun kaverin täytyy muuttaa vaatteita, ehkä joku saarnaaja, joka haluaa väitellä kanssani hetken, ja te voisitte ajatella, että maailma ei voisi pyöriä ilman heitä. Ja kyseessä on vain joku päässään pöyhistynyt, näettehän. Mutta suuri mies, suuri mies istuu alas ja yrittää saada teidät ajattelemaan, että te olette tuo suuri mies. Näettekö? Hän pystyy nöyryyttämään itsensä.

⁵⁹ Ja te näette, että Jumala on niin suuri, että Hän voi nöyryyttää itsensä niin alas, mihin mikään inhimillinen olento voi pystyä, niin kuin te ymmärrätte. Siinä kaikki. Ja heidän...

⁶⁰ Ja he yrittävät löytää Hänet. Katsokaahan nyt, he yrittävät löytää Hänet lähettämällä pojat kouluun ja hankkimalla filosofian kandidaatin arvon. He yrittävät löytää sen teologisen Raamatun terminologian avulla. Ja he yrittävät löytää Hänet koulutusohjelmien ja organisaatio-ohjelmien avulla ja kaunistelemalla asioita. Ja yrittävät löytää... Hän ei ole lainkaan siellä! Te vain huidotte tuuleen, siinä kaikki. Te olette menossa siitä pois päin.

⁶¹ Jos he voisivat olla tarpeeksi suuria voidakseen olla tarpeeksi yksinkertaisia, he voisivat löytää Hänet siltä suunnalta, olemalla yksinkertaisia. Mutta niin kauan kuin te olette menossa viisautta kohden, te olette menossa pois päin Hänestä.

⁶² Sallikaa minun nyt sanoa se teille, niin että ette mene sen ohitse. Niin kauan kuin te yritätte löytää Jumalan viisauden avulla samalla tavoin kuin tapahtui Eedenin Puutarhassa, niin kuin tapahtui Mooseksen päivinä, niin kuin tapahtui oli Nooan päivinä, niin kuin tapahtui Kristuksen päivinä, Johanneksen päivinä, apostolien päivinä, ja aina tähän päivään saakka. Kun te yritätte järkeillä sitä ja yritätte löytää Jumalan viisauden avulla, te menette koko ajan Hänestä kauemmaksi pois päin! Te yritätte ymmärtää sitä. Ei ole mitään tapaa, miten te voisitte tehdä sitä. Vain vastaanottakaa se. Vain uskokaa se. Älkää yrittäkö ymmärtää sitä.

⁶³ Minä en voi ymmärtää moniakaan asioita. Ei ole moniakaan asioita, joita ymmärtäisin tai voisin ymmärtää. Minä en ymmärrä, miksi näillä nuorilla miehillä, jotka istuvat täällä ja syövät samaa ruokaa, jota minäkin voin syödä,

on pää täynnä hiuksia, eikä minulla ole niitä. Minä en ymmärrä sitä. He sanovat sen johtuvan kalsiumista, mutta vaikka joudunkin leikkaamaan sormenkynsiäni koko ajan, minulla ei ole tukkaa mitä leikata. Minä en ymmärrä sitä. Kuten tuo vanha sanonta kuuluu, minä...

⁶⁴ Ei niin että yrittäisin muuttaa tämän asian vakavuutta, mutta, se on vakavaa, mutta en ole vielä päässyt tähän Sinettiin.

⁶⁵ Miten musta lehmä voi syödä vihreää ruohoa ja luovuttaa valkoista maitoa, josta kirnutaan keltaista voita. Minä en varmastikaan pystyisi selittämään sitä, koska te näette, että jokainen niistä on tuotosta toisesta, ja miten se on mahdollista. Minä en osaa selittää sitä.

⁶⁶ Minä en osaa selittää, miten samankaltaiset kukat voivat tuottaa punaisia, keltaisia, ruskeita ja sinisiä kukkia. Minä en ymmärrä sitä. Sama aurinko paistaa niiden kaikkien päälle. Mistä tuo väri tulee? Näettekö? Minä en osaa selittää sitä, mutta kuitenkin teidän täytyy hyväksyä se.

⁶⁷ Toivoisinpa vain, että joku suuri teologi selittäisi minulle, miten tämä maailma pysyy radallansa. Toivoisin, että voisitte tieteellisesti osoittaa sen minulle heittämällä pallon ilmaan, niin että se tekee kierroksen, ja annatte sen sitten tehdä toisen kierroksen samalla radalla. Te ette voisi tehdä sitä. Ja kuitenkin tämä on niin täydellisesti aikataulussa, että he voivat laskea auringonpimennykset minuutilleen kaksikymmentä vuotta eteenpäin. Heillä ei ole mitään kelloa tai konetta, joka olisi niin täydellinen, ja kuitenkin se pysyy siellä. Ja sitten se on vinossa taaksepäin. Mitä jos se oikaisisi asentoaan hieman? Te teette vain itsestänne typerän yrittämällä sitä, näettehän.

⁶⁸ Niinpä katsokaahan, alkää yrittäkö saada viisautta voidaksenne ymmärtää. Vain uskokaa se, mitä Hän sanoo. ja mitä yksinkertaisemmaksi te voitte tulla, silloin te olette saaneet sen. Te tulette löytämään sen. No niin, minä olen niin kiitollinen siitä, kiitollinen siitä, että Hän on tehnyt itsensä niin yksinkertaiseksi. Nyt me näemme Ilmestyskirjan kuudennen luvun yhdeksännestä jakeesta. Sallikaa minun aloittaa nyt.

Ja kun hän oli avannut viidennen sinetin, minä näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan tähden, ja sen todistuksen tähden, joka he oli.

⁶⁹ Huomatkaa, siinä ei ole mitään mainintaa mistään toisesta olennosta tai elävästä luomuksesta, joka ilmoittaisi tämän Viidennen Sinetin. Muistakaa nyt, Ensimmäisessä, Toisessa, Kolmannessa ja Neljännessä sellainen oli, mutta tässä ei ole mitään. Näettekö?

⁴⁰⁹ Hän sanoi: "Sitten kun Jeesus tulee, ja me olemme... Ja Hän tuomitsee sinut palvelustehtäväsi perusteella, sitten me menemme takaisin maahan ja otamme ruumiit." No niin, en koskaan ajatellut sitä silloin, mutta se on tarkalleen Kirjoitus. Hän sanoi: "Me syömme siellä alhaalla. Mutta me menemme takaisin maahan."

⁴¹⁰ Minä ajattelin: "Hei, eikö se olekin ihmeellistä! Oi, ja tätäkö minä pelkäsin. Miksi pelkäsin kuolla ja tulla tänne? Tämähän on täydellisyyttä, plus täydellisyyttä, plus täydellisyyttä. Oi, tämä on ihmeellistä."

⁴¹¹ Näettekö, me olimme aivan alttarin alla. Sitä se oli. Me olimme aivan alttarin alla odottaen tulemusta, näettekö, kun Hän tulisi noutamaan ne, jotka nukkuvat, heidän ruumiinsa nukkuvat tomussa, herättääkseen meidät jälleen, tullen ohitse, nostaen meidät ylös.

⁴¹² Kuten Jeesus tuli Paratiisiin kautta ja toi ylös Abrahamin, Iisakin ja heidät kaikki, tiedättehän, jotka odottivat ensimmäisessä ylösnousemuksessa. He menivät sisälle kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

⁴¹³ Täydellisesti kirjoituksen mukaista. Näky tai mikä tahansa se olikin, se oli täydellisesti kirjoituksenmukainen.

⁴¹⁴ Ja minä sanoin: "Niin, eikö tämä olekin ihmeellistä!" Ja sitten ajattelin: "Eikö se olekin ihmeel...?"

⁴¹⁵ Ja kuulin jotakin hevosen hirnunnan tapaista. Ja minä katsoin, ja pieni ratsuhevoseni, jolla minun oli tapana ratsastella, ja josta olin ajatellut niin paljon, pikku Prinssi. Tässä hän seiso vieressäni ja pani päänsä olalleni ja hyväili minua, kuten kun annoin sille sokeria, tiedättehän. Panin käsivarteni sen ympärille. Minä sanoin: "Prinssi, tiesin, että sinä tulisit olemaan täällä."

Tunsin jonkun nuolevan kättäni. Siellä oli vanha pesukarhukoirani.

⁴¹⁶ Kun herra Short siellä silloin myrkytti hänet, vannoin tappavani herra Shortin sen vuoksi. Olin noin kuusitoistavuotias. Isäni sai minut kiinni aivan poliisiaseman kohdalla ollessani kiväärin kanssa menossa ampumaan hänet. Ja minä sanoin: "Minä tulen tappamaan hänet." Menin koirani haudalle ja sanoin: "Fritz, sinä olet ollut minulle kuin kumppani. Sinä olet vaatettanut minut ja lähettänyt kouluun, ja kun tulit vanhemmaksi, aion huolehtia sinusta, ja nyt he ovat tappaneet sinut." Minä sanoin: "Minä lupaan sinulle, Fritz, ettei hän tule elämään." Minä sanoin: "Minä lupaan sinulle, ettei hän tule elämään. Minä tulen tavoittamaan hänet joskus, kun hän kävelee kadulla, ja silloin tulen ajamaan hänen ylitsensä", näettehän. Minä sanoin: "Minä tulen saamaan hänet sinun tähtesi."

³⁹⁸ Hän sanoi: “Nyt hän ei voi enää koskaan muuttua. Siksi hän sanoi: ‘Kallis veli.’”

³⁹⁹ Minä ajattelin: “Hyvänen aika, ja tätä minä pelkäsin. Nämä ihmisethän ovat todellisia.” He eivät olleet menossa minnekään. He eivät olleet väsyneitä olemaan siellä.

Ja minä sanoin: “Mutta miksi minä en voi nähdä Jeesusta?”

⁴⁰⁰ Hän sanoi: “No niin, Hän on tuleva jonakin päivänä, ja Hän on tuleva sinun luoksesi ensin, ja sitten sinut tullaan tuomitsemaan.” Hän sanoi: “Nämä ihmiset ovat sinun käännyttäisiäsi, joita sinä olet johtanut.”

⁴⁰¹ Minä sanoin: “Tarkoitatko, että koska olen ollut johtaja, tulee Hän tuomitsemaan minut?”

Hän sanoi: “Kyllä.”

⁴⁰² Minä kysyin: “Täytyykö jokaisen johtajan tulla tuomituksi sillä tavalla?”

Hän sanoi: “Kyllä.”

Minä sanoin: “Miten on Paavalin kanssa?”

Hän sanoi: “Hänet täytyy tuomita omiensa kanssa.”

⁴⁰³ “Hyvä on”, minä sanoin, “jos hänen ryhmänsä menee sisälle, niin menee myös minun ryhmäni, koska olen saarnannut tarkalleen saman Sanaa.” Minä sanoin: “Siinä missä hän kastoi Jeesuksen Nimessä, kastoin minäkin. Minä saarnasin...”

⁴⁰⁴ Ja miljoonat huusivat kaikki yhdessä ja sanoivat: “Me lepäämme sen varassa.”

⁴⁰⁵ Minä ajattelin: “Oi, olisinpa vain tiennyt tämän ennen kuin tulin tänne, niin olisin pakottanut ihmisiä tulemaan tänne. Heillä ei ole varaa menettää tätä.”

⁴⁰⁶ Ja Hän sanoi: “Jonakin päivänä Hän on tuleva, ja sitten... Nyt täällä, me emme syö emmekä juo tai nuku. Me vain olemme kaikki yhtä.”

⁴⁰⁷ No niin, se ei ole täydellistä. Se on enemmän kuin täydellistä. Se ei ole ylevää. Se ohittaa ylevän. Ei ole nimeä, jota te voisitte ajatella. Sanastossa ei ole mitään sanaa, joka kuvaisi sitä. Te vain olette saapuneet, siinä kaikki.

⁴⁰⁸ Ja minä ajattelin: “No niin, tähän on täydellistä. Ja sitten, mitä me tulemme tekemään seuraavaksi?”

⁷⁰ Jos panette merkille... Lukekaamme uudestaan yksi noista Sineteistä. Menkäämme takaisin Neljänteen Sinettiin, ja se on seitsemäs jae.

Ja kun hän oli avannut neljännen sinetin, minä kuulin neljännen olennon äänen sanovan: Tule ja katso.

Ja kun hän oli avannut kolmannen sinetin, minä kuulin kolmannen olennon sanovan: Tule ja katso.

...toisen olennon sanovan: Tule ja katso.

Ja ensimmäinen olento sanoi: Tule ja katso.

⁷¹ Mutta tultuamme Viidenteen Sinettiin, siellä ei ole minkääläistä olentoa. Pankaa se nyt merkille.

Ja kun hän oli avannut viidennen sinetin, minä näin alttarin alla...

⁷² Nopeasti nyt! Siellä ei ole minkäänlaista olentoa [eläintä], ja eläin esittää voimaa. Me tiedämme sen. Katsokaa, siellä ei ole minkäänlaista elävää luomusta.

⁷³ Kun me olimme tutkimassa ilmestystä seurakunta-ajanjaksoista, me totesimme, että yksi noista olennoista oli leijona, ja yksi oli härkä, ja yksi oli mies, ja yksi oli kotka. Me totesimme seurakunta-ajanjaksoissa, että nuo neljä olentoa merkitsevät neljää voimaa, ja ne olivat asettuneet Apostolien tekujen ympärille aivan samalla tavalla kuin oli Ilmestysmajan kanssa erämaassa. Te ymmärrätte sen, enkä minä en ota aikaa mennäkseni siihen nyt. Me piirsimme sen ja osoitimme tarkalleen, millainen se oli. Ne olivat vartioimassa Tätä, Karitsaa ja Sanaa, jotta Se täyttäisi Sanan, juuri niin samalla tavoin kuin ne vartioivat liiton arkkia Pyhässä Paikassa erämaassa ja niin edelleen.

⁷⁴ Me jopa osoitimme niiden paikat Israelin heimoväreissä ja... Kuinka moni kuuli Seitsemän Seurakunta-ajanjaksoa? Luulen, että useimmat, kaksi kolmasosaa teistä kuuli ne. Pankaa merkille, että jopa tuon eläimen luonne oli tarkalleen sukukunnan mukainen, se millä tavalla nuo neljä... Nuo kaksitoista sukukunta olivat asettuneet neljälle sivulle, kolme kullakin sivulla. Ja nuo neljää eläintä [olentoa] vartioivat neljällä sivulla aivan samalla tavoin kuin nämä sukukunnat.

⁷⁵ Ja kun me menimme ja osoitimme tarkalleen, miten ne teidän mennessänne sisälle arkkiiin vartioivat arkkia, liiton arkkia. Ja sitten me totesimme, että uuden seurakunnan liitossa sitä edusti maan päällä Pyhä Henki. Veri oli lähettänyt meille takaisin Pyhän Hengen, ja nuo neljä olentoa esittivät Israelin kahtatoista sukukuntaa niiden vartioidessa liiton arkkia. Ja me otimme niiden luonteet ja toimimme ne ja vertasimme niitä noihin neljään Evankeliumiin, ne olivat tarkalleen samanlaisia. Yksi puhui kuin leijona, toinen kuin härkä ja

niin edelleen, nuo neljä Evankeliumia. Siinä se on. Nuo neljä Evankeliumia ovat Pyhän Hengen suojelus. Aamen!

⁷⁶ Minä aina ihmettelin... Se on jäänyt mieleeni... Arvelisin, että siitä on nyt noin kuusi vuotta, kun kuulin erään suuren miehen sanovan, että Apostolien Teot olivat vain seurakunnan rakennustelineet. Olin kuullut monta kertaa sanottavan niin, mutta kuulla se sellaisessa asemassa olevalta saarnaajalta ja opettajalta, joka on kirjoittanut joitakin kuuluisia kirjoja, joita ihmiset lukevat kaikkialla, ja sanovan, että Apostolien Tekoja ei itse asiassa ole sopivaa opettaa seurakunnassa.

⁷⁷ Vaikka juuri Apostolien Teot ovat seurakunnan perustus, ei rakennustelineet. Perustus! Koska Raamattu sanoo, että Jumalan seurakunta "on rakennettu apostolien opille". Oikein! Kristus on Kulmakivi.

⁷⁸ Ja kun tämä mies seisoi siellä ja teki tuon huomautuksen, minä... Minun sydämeni melkein pysähtyi. Minä ajattelin: "Ei ihme..." No niin, me huomaamme sen nyt näissä Sineteissä. Sitä ei vain ollut paljastettu, siinä kaikki. Näettekö?

⁷⁹ No niin, siellä ne seisoivat, mutta siellä oli jokin, joka vain sanoi sen. Ne olivat vartioimassa.

⁸⁰ Me otimme Matteus 28:19 ja seurasimme sitä Matteuksen läpi ja näimme tarkalleen, ja Matteus esitti leijonaa. Ja sieltä tullessamme me huomasimme, miksi he kastoivat Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja siellä Hän oli seisten siellä juuri tuon Kirjoituksen kanssa ja vartioiden kastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. No niin. Olen nyt menossa pois aiheesta seurakunta-ajanjaksoihin.

⁸¹ Huomatkaa, mutta tässä, kun me nyt tulemme tähän Viidenteen Sinettiin, ei ole minkäänlaista ratsastajaa, joka lähtisi liikkeelle, eikä ole minkäänlaista olentoa, joka ilmoittaisi sitä. Karitsa avasi sen, ja Johannes näki sen. Siellä ei ole ketään sanomassa: "Tulehan nyt katsomaan. Tule ja katso." Huomatkaa, ei ole minkäänlaista elävän luomuksen voimaa. Tai siellä on...

⁸² Ja kuudennessa Sinetissä ei ole minkäänlaista olentoa ilmoittamassa sitä. Ja Seitsemännessä Sinetissä ei ollut minkäänlaista olentoa ilmoittamassa sitä, ei minkäänlaista voimaa ilmoittamassa sitä, kukaan ei tee sitä. Katsokaa... Neljännen Sinetin jälkeen ei ole minkäänlaisen olennon voiman ilmoitusta, Viidenneestä, Kuudennessa alkaen eikä Seitsemännessä Sinetissä.

⁸³ Huomatkaa nyt. Minä rakastan tätä. Niin kuin oli neljällä hevosella ratsastavan ratsastajan (yksikössä) aikana, joka ratsasti neljällä eri hevosella, siellä oli eläin [olento], joka ilmoitti voiman. Joka kerta, kun tuo ratsastaja nousi toisen hevosen selkään ja lähti liikkeelle, tuli toisen kaltainen eläin

nostivat minut ylös ja asettivat minut jonkun suuren korkean päälle tällä tavalla.

Minä sanoin: "Miksi te teitte sen?"

Sanottiin: "Maassa sinä olit johtaja."

Ja minä sanoin: "No niin, minä en ymmärrä tätä."

³⁹⁰ Ja tuo ääni puhui minulle. Minä en voinut koskaan nähdä tuota ääntä. Se vain oli yläpuolellani ja puhui minulle.

³⁹¹ Minä sanoin: "Hyvä on, jos olen kuollut, haluan nähdä Jeesuksen." Minä sanoin: "Hän oli niin... Hän oli koko elämäni. Minä haluan nähdä Hänet."

Ja sitten hän sanoi: "Sinä et voi nähdä Häntä nyt. Hän on vielä korkeammalla."

³⁹² Näettekö, se oli vielä alttarin alapuolella, kuudennessa paikassa, mihin ihmiset menevät, näettehän, ei seitsemännessä, missä Jumala on. Ei seitsemäs, sen täytyy olla kuudes.

³⁹³ Ja he olivat kaikki siellä ja olivat kulkemassa ohitseni. Ja minä sanoin... Näytti siltä, kuin heitä olisi ollut siellä itse asiassa miljoonia. En koskaan nähnyt... Ja kun minä istuin siellä, nämä naiset ja miehet yhä juoksivat ohitseni, syleilivät minua ja kutsuivat minua veljeksi. Ja minä istuin siellä.

³⁹⁴ Ja sitten ääni sanoi: "Sinut on koottu kansasi luo niin kuin Jaakob koottiin kansansa luo."

Minä sanoin: "Kaikki nämä, ovat he minun sukulaisiani? Ovatko nämä kaikki Branhameita?"

Hän sanoi: "Eivät ole. He ovat sinun käännyttäisiäsi Kristukselle."

³⁹⁵ Katsoin ympäri, ja siellä tuli todella kaunis nainen juosten. Hän näytti... He olivat kaikki suunnilleen samanlaisia. Hän kietoi kätensä ympärilleni ja sanoi: "Oi, kallis veljeni." Hän katsoi minua.

³⁹⁶ Minä ajattelin: "Oi, hän näytti kuin enkeliltä." Hän kulki ohitseni.

Ja tuo ääni sanoi: "Etkö sinä tuntenut häntä?"

Sanoin: "Ei, en tuntenut häntä."

³⁹⁷ Hän sanoi: "Sinä johdatit hänet Kristukselle, kun hän oli yli yhdeksänkymmenen." Hän sanoi: "Joten sinä ymmärrät, miksi hän ajattelee sinusta niin paljon?"

Minä sanoin: "Tuo kaunis tyttökö oli yli yhdeksänkymmenen?"

³⁸⁰ Sitten totesin, että jonain näistä päivistä, jos en hanki itselleni hampaaita, minulla joko tulee olemaan ne, tai minun on tultava toimeen ilman niitä.

³⁸¹ Niinpä jos jollakin miehellä... En usko, ettei ole sen enempää miehelle, jos hän haluaa käyttää tekotukkaa, kuin että nainen käyttää näitä ”hiiriä” tai ”rottia”, tai mitä he panevatkin hiustensa sisälle saadakseen sen näyttämään suuremmalta. Näettekö? Mutta tietenkin jos te niin teette, riippuu se siitä, mitä varten te sen teette. Näettekö? Riippuu siitä, mitä varten te sen teette. Ja niinpä...

³⁸² Mutta joka tapauksessa, seisoin siellä, tunnustelin päätäni ja minulla oli jälleen hiukset. Pojat, minä olin jälleen nuori, ja kaikki nämä nuoret... Minä ajattelin: ”Mutta eikö tämä olekin outoa? Tässä he ovat.” Ja he kaikki juoksivat...

³⁸³ Ja sitten katsoin ja näin Hopen olevan tulossa. Tehän tiedätte, että hän kuoli ollessaan kahdenkymmenen kahden. Hän oli yhä aivan yhtä kaunis kuin on koskaan ollut. Monet meistä muistavat hänet, nuo suuret tummat silmät. Hän oli saksalainen. Hänen mustat hiuksensa riippuivat alhaalla selässä. Minä ajattelin: ”No niin, kun hän tulee tänne, hän tulee sanomaan: ”Bill.” Minä tiedän, että hän tulee sanomaan: ”Bill”, kun hän tulee tänne.

³⁸⁴ Katselin, ja jokainen näistä naisista tullessaan syleili minua ja sanoi: ”Kallis veljemme, me olemme niin iloisia nähdessämme sinut.” Jokainen heistä oli puettu aivan samalla tavalla, mutta heidän hiuksensa olivat erilaiset, tiedättehän, punaisia hiuksia, mustia hiuksia ja vaaleita hiuksia. Ja he kaikki tulivat ohitseni, mutta he olivat kaikki nuoria.

³⁸⁵ Ja kun hän tuli luokseni, minä ajattelin: ”Katsotaanpa, mitä hän tulee sanomaan.”

³⁸⁶ Ja hän katsoi ylös minuun ja sanoi: ”Oi, kallis veljemme.” Hän syleili minua ja vain jatkoi matkaansa. Joitakin toisia naisia tuli ja he syleilivät minua seuraavaksi.

³⁸⁷ Kuulin ääntä, ja katsottuani tähän suuntaan, tässä tuli joukko miehiä, nuoria miehiä, kaikki iältään noin kahdenkymmenen. Heillä oli tummat tukat ja vaaleat tukat ja heillä kaikilla oli valkoiset viitat ja he olivat avojaloin. Ja he juoksivat luokseni ja alkoivat syleillä minua ja huutaa: ”Kallis veljemme.”

³⁸⁸ Minä ajattelin. Ja käännyn katsomaan taakseni ja siellä minä yhä makasin. Minä ajattelin: ”Tämähän on nyt outoa.”

³⁸⁹ Ja juuri silloin alkoi joku ääni puhumaan minulle. En lainkaan nähnyt tuota ääntä. Se sanoi: ”Sinut on koottu kansasi luo.” Sitten jotkut miehet

[olento] esiin ja ilmoitti sen. Se on suuri salaisuus. Se on salaisuus. Miksi? Salaisuuden ilmoittaminen.

⁸⁴ Miksi tässä Viidennessä Sinetissä ei ole ketään ilmoittamassa sitä? Tässä se on. Sen ilmestyksen mukaan, jonka Herra Jeesus antoi minulle tänään, tai tänä aamuna varhain, on siitä syystä, että tähän aikaan seurakunta-ajanjaksojen salaisuus on jo päättynyt. Antikristuksen salaisuus on tähän aikaan jo paljastettu. Antikristus lähti viimeiselle ratsastukselleen, ja me löydämme hänet kalpean, sekoitetun värisen hevosensa selästä ja ratsastavan koko matkan kadotukseen.

⁸⁵ Me menemme niihin pasuunoissa ja niin edelleen, kun opetamme siitä. Menisin siihen nyt, mutta silloin me menisimme jälleen suoraan pois aiheestamme.

⁸⁶ Siksi siellä ei ole ketään. Me tiedämme, että kaikella sillä, mitä on kirjoitettu, on jokin syy. Te muistatte, kuinka alussa sanoi, että ei voi olla mitään ilman, että siihen olisi syy. Muistatko tuota pientä mustepisaraa? Näettekö, teidän on nyt löydettävä syy siihen, miksi siellä ei ollut minkäänlaista eläintä tai voimaa ilmoittamassa tämän Sinetin murtamista. Ja ainoastaan Jumala voi paljastaa miksi, siinä kaikki, sillä se kaikki on Hänessä.

⁸⁷ Mutta syy, jonka Hän paljastaa, niin kuin minä ymmärrän, on se, että Lunastuksen Kirjan salaisuus, niin pitkälle kuin on kysymys antikristuksen paljastamisesta, ja samanaikaisesti Seurakunta on mennyt, eivätkä nämä asiat edes tapahdu seurakunnan aikana. Se on oikein! Niitä ei ole seurakunnan aikana. Seurakunta on ehdottomasti ylöstemmattu tähän aikaan. Seurakunta menee ylös Ilmestyskirjan neljännessä luvussa eikä palaa takaisin ennen kuin tulee takaisin Kuninkaansa kanssa yhdeksännessätoista luvussa. Mutta nämä Sinetit tässä paljastavat, mitä on ollut, mitä on ja mitä tulee olemaan. Näettekö? Ja nyt, se, minkä tuli olla seurakunnan aikaa varten, sen nämä Sinetit paljastivat, ja nyt, tarkatkaa, mitä siinä tapahtuu.

⁸⁸ Tämän ratsastajan neljä vaihetta ovat paljastettu. Antikristuksen ratsastuksen neljä vaihetta ovat paljastettu silloin, kun tämä tapahtuu, sen vuoksi ei enää tarvita mitään olentoa.

⁸⁹ Ja siellä olivat nuo Jumalan neljä elävää luomusta ilmoittaakseen ratsastajan, kun ne ratsastivat. Neljä olentoa ovat neljä voimaa. Me tiedämme, että *eläin* [olento], Raamatun symbolien termien tulkinnan mukaan, merkitsee voimaa. Tarkastelkaamme sitä nyt tarkemmin. Neljä eläintä [olentoa] Raamatussa edustavat voimaa ihmisten keskuudessa.

⁹⁰ Nyt, huomamme kuten Danielissa, kun hän näki jonkun määrätyn kansan nousun, niin se oli ehkä karhu kylkiluu suussaan, se oli symboli. Sitten hän

näki toisen vallan tulevan esiin. Se oli vuohi, se esitti jotakin. Sitten hän näki erään toisen vallan nousevan esiin, ja se oli leopardi, jolla oli niin ja niin monta päätä. Se esitti jotain määrättyä kuningaskuntaa. Sitten hän näki erään toisen nousevan esiin, suuren leijonan hampaineen, joka polki maahan muut. Se esitti kerta kaikkiaan erilaista voimaa. Yksi taas oli Nebukadnessarin kuningaskunta, toisen tyyppinen uni. Daniel näki näyn. Nebukadnessar näki unen, mutta Daniel tulkitsi hänen unensa, ja se piti yhtä näyn kanssa.

⁹¹ Aamen! Whew! [Veli Branham lyö kätensä yhteen.] Oi, jos te vain tietäisitte, mitä tapahtui! Mitä tapahtui, ennen kuin me lähdimme täältä? Ymmärrätekö te? Kuusi peräkkäistä unta tuli tarkalleen näyn kanssa. Tulkittu uni on näky, koska joku henkilö ei ehkä ole syntynyt alitajunnan kanssa voidakseen olla hereillä, kun hän näkee sen, niin sitten Jumala puhuu hänelle hänen alitajunnassaan. Hän lupasi, että Hän viimeisinä päivinä vierailisi ihmisten luona unissa ja näyissä. Näettekö?

⁹² Nyt näky on sitä, että, kun te olette täysin hereillä, ja määrättyjä asioita paljastetaan, te vain seisotte ja kerrotte sen suoraan, näette sen, mitä on tapahtunut, ja mitä tulee olemaan, ja niin edelleen.

⁹³ Mutta uni on sitä, kun te olette unessa, ja kaikki viisi aistianne ovat toimettomina, ja te olette alitajunnassanne. Te olette jossakin, koska takaisin tultuanne te muistatte, missä te olette olleet. Te muistatte sen koko elämänne ajan, joten se on teidän alitajuntanne. Ja sitten, jotta...

⁹⁴ Niin kuin kongressinjäsen Upshawilla oli tapana sanoa: "Te ette voi olla jotakin, mitä te ette ole." Ja niinhän se suunnilleen on.

⁹⁵ Ja sitten, jos te olette syntyneet näkijänä, katsokaahan nyt, silloin tehdäkseen niin, täytyy noiden molempien tajuntojen olla aivan yhdessä. Ei niin että yksi on täällä, kun viisi muuta aistia toimii, ja toinen täällä, kun olette unessa, ja viisi aistia ovat toimettomina. Mutta katsokaahan, kun te olette syntyneet, niin että ne molemmat ovat aivan yhdessä, silloin te ette mene uneen. Te vain siirrytte toisesta toiseen sillä tavalla, ettekä te vaivu uneen. Ei ole tarpeeksi tilaa vaipua uneen. Ettekä te voi tehdä itsestänne sellaista.

⁹⁶ Niinpä: "Lahjat ja kutsumiset ovat Jumalan ennalta määräämiä". Ne ovat Jumalan lahjoja ja kutsumuksia, jopa "ilman parannuksen tekemistä", sanoo Raamattu. Näettekö? Ne olivat säädetyt ennen maailman perustamista. Näettekö?

⁹⁷ Nyt me näemme, että... Tuo Danielin eläin, se merkitsi valtaa, joka tuli esiin ihmisten keskuudessa. Tai niin kuin myös täällä Johanneksen näyssä osoitettiin, että se oli valta, sellainen kuin Yhdysvallat, joka ilmestyy näkyviin

säilyttää paikkansa ja yrittää olla hieno nainen, on kunnian kuva. Minä uskon niin. Ja ajattelen, että kun niin ei ole, se on aivan sama kuin Kristus ja antikristus, sama asia.

³⁷¹ Minä pidän kaikesta luonnollisesta. Kuten kaunis hevonen, kun se todella on kauniin hevosen kuva, tai mitä tahansa sellaista. Kaunis vuori, kaunis nainen, kaunis mies; minä olen aina ihaillut sitä kaikkea, mikä pysyy sellaisena, kuin Jumala on sen tehnyt.

³⁷² Ja nämä naiset olivat täydellisiä. Mutta ei ollut väliä sillä, kuinka paljon he syleilivät minua, ja he olivat naisia, ymmärrättehän, mutta siellä ei voisi koskaan olla mitään syntiä. Sekä miespuoliset että naispuoliset rauhaset olivat molemmat poissa. [Veli Branham lyö kätensä yhteen kerran.] Kiitos Herralle. He olivat täydellisesti minun sisariani.

³⁷³ Minä katsoin ja aloin... Katsoin käsiäni. Olin nähnyt, että he olivat kaikki niin nuoria. Ja minä katsoin, myös minä olin nuori. Ja minä...

³⁷⁴ Ja olin kadottanut hiukseni, kun olin nuori mies. Parturi oli pannut päähäni hiilihappoa, ja se oli vienyt minulta tukan, kun olin vain poikanen. Ja siitä syystä olen aina vilustunut niin nopeasti, koska päänahkani on yhä pehmeä, tiedättehän. Hiusteni juuret ovat yhä siellä, mutta sitä poltettiin hiilihapolla, eivätkä hiukseni voi enää koskaan kasvaa, näettehän.

³⁷⁵ Menin vaimoni kanssa monia vuosia sitten ja ostin itselleni tekotukan käyttäkseni sitä, pienen peruukin peittääkseni pääni, mutta häpesin aina käyttää sitä, koska se näytti jotenkin valheellista, enkä minä halunnut mitään väärennettyä.

³⁷⁶ Niinpä ajattelin: "Minä panen vain päähäni pipolakin." Sitten tein niin jonkin aikaa, mutta tiedätekö, mitä he tekivät? He alkoivat sitten kutsua minua "piispaksi", enkä minä halunnut olla... Näettekö? Joten minä vain sanoin: "Antaa olla."

³⁷⁷ Niinpä minä kärsin pahasta vilustumisesta. Mutta teidän ei tarvitse kuin vain vähän avata ikkunoita, niin että muodostuu vetoa sillä tavalla, pojat, silloin minä olen saanut sen.

³⁷⁸ Menin lääkäriin ja kysyin häneltä, mitä hän ajatteli siitä. Hän sanoi: "Katsohan, sinun ihohuokosesi ovat avoinna. Sinä hikoilet saarnatessasi. Tuo ilma tulee. Se saa aikaan kylmettymisbakteerin tänne ylös limakalvoihin, ja sieltä se menee alas kurkkuusi. Seuraavana aamuna olet käheä. Siitä se johtuu."

³⁷⁹ Oi, te miehet, joilla on tukkaa, te ette tiedä, kuinka kiitollisia teidän tulisi olla. Niin se on.

³⁶¹ Ja nämä kaikki naiset olivat tulossa juosten. Enkä ollut koskaan nähnyt niin sieviä naisia, ja he kaikki tulivat suoraan minun luokseni. Ja kun he juoksivat luokseni...

³⁶² Tehän tiedätte, kuinka minä olen ollut, jotenkin... He kutsuvat minua naisten vihaajaksi, mutta minä en ole sellainen, näettehän. Minä vain ajattelen, että hyvä nainen on kuin jalokivi. Mutta ajattelen, että nainen, joka ei ole hyvä, on niin kuin Salomon sanoi: "Vesi teidän veressänne." Niinpä minulla ei varmastikaan ole mitään käyttöä huonomaineisille naisille.

³⁶³ Ja niin nämä naiset kaikki tulivat ja alkoivat kietoa käsivarsiaan ympärilleni. No niin, se on epätavallista. Tehän tiedätte, etten minä sallisi sellaista. Niinpä... Ja he olivat... Minun täytyy nyt sanoa tämä tällä tavalla. Olen sekalaisessa ihmisjoukossa, mutta he olivat naisia. He olivat naisia, ja he syleilivät minua, jokainen heistä. Ja he sanoivat: "Kallis veljemme." Yhden syleilyä minua, toinen syleili minua.

³⁶⁴ Seisoin siellä katselemassa ja ajattelin: "Mitä nyt, mitä tämä on?" Näettekö? Minä vain seisoin siellä. Minä ajattelin: "Mitä on tapahtunut?" Katsoin alas taakseni, ja siellä minä makasin, siellä alhaalla, ja tässä minä olin seisomassa täällä. Minä ajattelin: "Onpa omituista. Minä en ymmärrä sitä."

³⁶⁵ Nuo naiset huusivat: "Oi, kallis veljemme", ja he syleilivät minua. No niin, saatoin tuntea joka tavoin, että he olivat naisia.

³⁶⁶ Nyt antakaa minulle anteeksi, sisaret, kun sanon tämän, koska... Mutta te kuuntelette lääkäriänne, ja jos meillä ei ole puhdas mieli, silloin me emme ole kristittyjä, oli sitten miten tahansa.

³⁶⁷ Minä olen aina elänyt puhtaasti. Jumala tietää sen. Kun olin pieni poika, käski Herran Enkeli minua olemaan saastuttamatta ruumistani, olemaan tupakoimatta tai juomatta, ja se on ollut totuus. Jumalan armosta olen pitänyt sen. Kun olin syntinen, en juoksennellut ympärinsä naisten kanssa.

³⁶⁸ Mutta kuka tahansa mies, joka antaa naisen syleillä itseään, koska hän koostuu miespuolisista soluista ja toinen naispuolisista, se saa aikaan aistimuksen. Enkä välitä siitä, kuka sinä olet. Äläkä sano minulle, ettei kohdallasi ole niin, jos olet terve henkilö.

³⁶⁹ Mutta ei siellä, koska teillä ei enää ole erilaisia soluja. Te ette koskaan tee syntiä siellä. Siellä oli muutos. Siellä ei ole mitään muuta kuin vain veljellinen rakkaus noita naisia kohtaan.

³⁷⁰ Vaikkakin, niin suloiselta kuin näyttivätkin. Uskon, että kaunis nainen, joka käyttäytyy oikein ja vaeltaa kuin hieno nainen, on esimerkki jalokivestä maan päällä. Minä pidän kaikesta viehättävästä. Minun mielestäni nainen, joka

Ilmestyskirjan 13. luvussa karitsana. Ja sitten, jos te haluatte tietää jotakin muuta.

Te sanotte: "Se puhuu kansallisesta voimasta."

⁹⁸ Se myös esittää myöskin pyhää voimaa, petoa. Tiesittekö sitä?

⁹⁹ Pankaa merkille Rebekka, kun Abrahamin palvelija Elieser tuli noutamaan Rebekkaa, hän nosti hänet kamelin selkään, saman kamelin, jota hän oli juottanut. Ja hän ratsasti tällä kamelilla kohtaamaan ylkäänsä, jota hän ei ollut koskaan nähnyt. Juuri se, mitä hän oli juottanut, se vei hänet tulevaan kotiinsa ja aviomiehensä luo.

¹⁰⁰ Samoin on tänään, näettehän. Juuri se asia, jota Seurakunta juottaa, kastelee, ja se on Sanan siemen, juuri Sana on se, joka tulee eläväksi ja kuljettaa meidät meidän Ylkämme luo, jota emme ole nähneet, näettekö. Näettekö?

¹⁰¹ Ja katsokaa kuinka täydellistä se on. Iisak oli jättänyt kotinsa ja oli ulkona kedolla, poissa kotoansa, kun Rebekka näki hänet.

¹⁰² Ja Seurakunta kohtaa Kristuksen ilmassa, ja sitten Hän vie Morsiamen takaisin Isän Kotiin, missä on valmistettu asuntoja. Samalla tavoin kuin Iisak vei Rebekan.

¹⁰³ Ja huomatkaa, se oli rakkautta ensi silmäykseltä. Qi, Rebekka, hän vain juoksi kohtaamaan häntä!

¹⁰⁴ Ja samalla tavoin Seurakunta tulee kohtaamaan Kristuksen ilmassa ja tulee olemaan ikuisesti Hänen kanssaan.

¹⁰⁵ Nyt, Raamatun termein, nämä eläimet ovat voimia. Huomatkaa! Haluan teidän panevan merkille.

¹⁰⁶ Perkeleellä oli neljä eriväristä eläintään lähtemään liikkeelle. Hänellä oli neljä eläintänsä: valkoinen hevonen, punainen hevonen ja musta hevonen. ja sitten nämä kolme yhdistettynä muodostivat kalpean hevosen. Ja me olemme nähneet, että kukin niistä oli yksi hänen palvelutehtävänsä vaiheista. Ne olivat sen maallisen seurakunnan vaiheita, joka oli muodostettu kirkkokunnaksi Nikeassa. Alkuperäinen Helluntaiseurakunnan, jonka päälle Pyhä Henki oli vuodatettu, mutta joka myöhemmin otti antikristuksen hengen, muodosti organisaation, synnytti joitakin organisaatio-tyttäriä, muutti voimansa kolme kertaa, liitti ne yhdeksi ja muodosti kalpean hevosen. Ja sitten hänelle annettiin nimi Kuolema, ja sen avulla hän ratsasti iankaikkisuuteen. Se on niin selvää kuin vain olla voi. Pankaa nyt merkille, hänelle annettiin tämä hevonen, ja hän ratsastaa sillä.

Jumala, Jumalalla on myöskin, kuten aina...

¹⁰⁷ Tarkatkaa nyt! Kun antikristus ensin ilmestyi, miten hän ilmaantui? Valkoisella hevosella, niin viattomana kuin vain olla voi, se oli vain oppi seurakunnassa. He halusivat olla yhdessä. Teidän yhdessäolonne on Kristuksen kanssa. Mutta he halusivat yhteyttä. He eivät voineet kestää sitä, he halusivat päästä...

¹⁰⁸ No niin, tähän tiedätte, miten pieniä ryhmiä nousee esiin seurakunnassa. Te tiedätte sen, te pastorit. On niin kuin sanotaan: "Samankaltaiset linnut..." Mutta me olemme uudestisyntyneitä veljiä ja sisaria, eikä sellaista asennetta voida ottaa. Ei. Nyt me...

¹⁰⁹ Jos me näemme jotakin väärää veljissämme, niin vain rukoilkaamme heidän puolestaan ja pitäkäämme asiaa Jumalan edessä ja rakastakaamme häntä, kunnes olemme tuoneet hänet suoraan Jumalan läsnäoloon. Se on oikea tapa tehdä se.

¹¹⁰ Tähän tiedätte Jeesuksen sanoneen: "Tulee olemaan rikkaruohoja", mutta älkää kitkekö niitä ylös. Te tulette kitkemään vehnää sen mukana, näettehän. Jättäkää ne vain rauhaan. Antakaa Hänen tehdä erotteleminen, kun sen aika tulee. Antakaa niiden kaikkien kasvaa yhdessä.

¹¹¹ Huomatkaa, niin kuin antikristus lähti liikkeelle eläimellään, voimallansa.

¹¹² Oi, minä rakastan tätä! Minusta alkaa juuri nyt tuntua uskonnolliselta, ehkä se on tuo kiihotus. Huomatkaa, kun antikristus... Nuo ilmestykset siellä huoneessa tuon riippuvan Tulipallon läsnäolossa! Oi veli! Vaikka olenkin nähnyt Sitä lapsesta saakka, niin joka kerta, kun Se tulee minua lähelle, se tekee minut levottomaksi. Hän saa minut melkeinpä tajuttomuuden tilaan. Te ette koskaan totu siihen. Te ette voi. Se on liian pyhää.

¹¹³ Huomatkaa, kun antikristus lähti liikkeelle (neljä) palvelustehtävänsä eläimellä, Jumala lähetti eläimen taistelemaan sitä vastaan. Näettekö? Tarkatkaa nyt. Sitten joka kerta kun antikristus ratsasti omalla eläimellensä, hevosellansa, ilmoittaakseen oman palvelustehtävänsä, lähetti myös Jumala oman eläimensä, oman naamionsa kanssa, ilmoittamaan Hänen vastavetonsa sille.

¹¹⁴ Nyt Kirjoitus sanoo: "Kun vihollinen tulee sisälle kuin tulva, nostaa Jumalan Henki vastuksen sitä vastaan."

¹¹⁵ Ja niinpä kun vihollinen lähti liikkeelle antikristuksena, lähetti Jumala määrätyn tyypin voiman kohtaamaan häntä. Ja sitten kun he...

ei olisi minkäänlaista kättä. Se olisi siellä alhaalla haudassa mädäntyneenä. Näettekö?

³⁵² Minä ajattelin: "Toivon, ettei minun tarvitse mennä sen lävitse." Minä tulen kertomaan teille totuuden. Minä pelkäsin kuolla. En pelännyt joutuvani kadotetuksi, mutta en halunnut olla jokin henki. Halusin pysyä miehenä. Halusin odottaa Ylöstempausta, näettehän. Minä vain halusin pysyä sillä tavalla. En halunnut olla mikään henki. Niinpä sitten makasin siellä ajatellen sitä.

³⁵³ Yhtäkkiä siellä jotakin tapahtui. [Veli Branham napsauttaa sormiaan kerran.]

³⁵⁴ No niin, te tiedätte, ja näyt ovat tuttuja teille kaikille. Ja jos tämä oli näky, niin silloin minulla ei ole koskaan ollut sen kaltaista, ja minulla on ollut niitä siitä lähtien, kun olin vain pienen pieni poika.

³⁵⁵ Sitten yhtäkkiä jotakin tapahtui, ja tunsin itseni irtaantuvan. Minä ajattelin: "Uh-oh!" Minä ajattelin: "Minä olen jo kuollut, näettekö, minä olen jo mennyt." Näettekö?

³⁵⁶ Ja saavuin eräaseen paikkaan ja ajattelin: "Taidanpa katsoa taakseni." Se oli aivan yhtä todellista, ystävät, kuin se, että seison täällä juuri nyt. Ja käännyin katsomaan taakseni, ja siellä minä makasin vuoteella. Makasin siellä pitkälläni vaimoni vieressä.

³⁵⁷ Minä ajattelin: "No niin, se oli luultavasti sydänkohtaus." Näettekö? Minä ajattelin: "Minä vain kuolin silmänräpäyksessä." Mikä onkin hieno tapa mennä. Niinpä ajattelin: "Se oli sydänhalvaus. Minun ei tarvinnut kärsiä." Katsoin ja sanoin: "Mutta onpa outoa, siellä minä makaan, ja tässä minä seison täällä."

³⁵⁸ Niinpä käännyin. Ja se näytti ikään kuin jonkinlaiselta suurelta, kuin valtavan suurelta kentältä tai joltakin, kuin suurelta laajalta niityltä. Ja minä sanoin: "No niin, mitähän tämä on."

³⁵⁹ Ja äkkiä, katsellessani, tässä tuli tuhansia kertaa tuhansia nuoria naisia. Kaikki olivat valkoisissa viitoissa, hiukset riippuen alhaalla vyötäröllä, paljasjalkaisina, ja he kaikki juoksivat suoraan minua kohden. Minä ajattelin: "Mitähän tämä nyt on?"

³⁶⁰ Käännyin katsomaan taakseni, ja siellä minä olin. Katsoin ylös tähän suuntaan, ja siellä he tulivat. Purin sormeani. Sanoin: "En oikeastaan ole unessa", sillä saatoin tuntea. Minä sanoin: "Tässä on nyt jotakin outoa."

³⁴⁵ Juuri nyt olisi aikani lopussa, jos päästäisin teidät lähtemään pois aikaisemmin. Mutta minulla on vielä muutama pikku asia sanottavana, jos voitte kestää sitä. [Seurakunta sanoo: "Jatka vain."] Tiedän, että on kuumaa, ja minäkin hikoilen.

³⁴⁶ Mutta kuunnelkaa. Minulla on jotakin kerrottavana teille. Se on niin erikoisen hyvää, että se yksinkertaisesti polttaa sydäntäni. Toivon, ettette ole unohtaneet sitä, näettehän. Sallikaa minun sanoa tämä Hänen Läsnaolossansa, Hänen armostansa. Hän myös salli minun nähdä omani väkeni valkoisissa viitoissa, ei kauankaan aikaa sitten. Muistatteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Muistatteko? Muistatteko tuon kertomuksen, ei kauankaan aikaa sitten? ["Aamen."] Tuo Pakanamorsian, he ovat siellä nyt. He kaikki olivat valkoisissa viitoissa.

³⁴⁷ Minä heräsin. Olin ollut eräässä kokouksessa. Se tapahtui vuosi sitten tai enemmänkin. Minä heräsin yhtenä aamuna, kohottauduin ylös ja sanoin vaimolleni: "Kultaseni.". Hän ei liikahtanut. Lapset... Minun piti nousta ylös viedäkseni heidät kouluun, se oli juuri täällä vanhassa paikassa. No niin, kohottauduin ylös vuoteessa. Tehän tiedätte, miten te kohottaudutte istumaan ja nojaatte päätänne sängynpäähän. Meillä on yksi noista vanhanaikaisista vuoteista. Ja niinpä minä vain nojasin taaksepäin sillä tavalla.

³⁴⁸ Minä ajattelin: "Poika, sinä olet melkein viidenkymmenenkolmen. Jos tulet tekemään mitään Jumalalle, sinun on parasta alkaa tehdä sitä, koska jonkin ajan kuluttua tulet olemaan liian vanha."

³⁴⁹ Minä ajattelin: "Tiedätkö, se on totta." Ajattelin: "Poika, sinä tiedät, ettet ole kovin kaukana siitä. Minun täytyy mennä hyvin pian." Minä sanoin: "Olen vuotta vanhempi, kuin isäni mitä eli." Ajattelin: "Minun täytyy lähteä pois hyvinkin pian." Ajattelin: "Tiedätkö, en ole vielä tehnyt Jumalalle mitään. Olen aina halunnut tehdä Hänelle jotakin." Ajattelin: "Minun täytyy pitää kiirettä ja tehdä se, jos aion tehdä sen. Enkä tiedä, miten tulisin tekemään sen, siinä kaikki."

³⁵⁰ Minä ajattelin: "Toivon eläväni voidakseni nähdä Hänen tulevan. Minä en halua olla jokin aave tai henki."

³⁵¹ Näettekö, minä aina pelkäsin henkeä. Ja nyt, tiedättehän, sen kaltainen... Ajattelin, että jos kohtaisin veli Nevillen, hän olisi vain pieni, valkoinen pilvi, joka liikkuisi ympäri, tiedättehän. Ja minä sanoisin: "Hei, veli Neville." Ja hän sanoisi: "Hei, veli Branham", jollakin toisella aistilla, koska hän ei pystyisi puhumaan. Mutta jotenkin minä vain tietäisin, että se olisi veli Neville. Haluaisin puristaa hänen kättään kuten aina. Koska kaikki, mitä tiedän, on inhimilliset olennot. Näettehän, haluaisin puristaa hänen kättään, mutta hänellä

¹¹⁶ Hän jälleen lähti liikkeelle punaisella hevosella ratsastajana, toisena värinä, toisena voimana, toisena palvelustehtävänä, Jumala lähetti toisen voiman hänen peräänsä taistelemaan häntä vastaan, ylläpitämään Hänen Seurakuntaansa.

¹¹⁷ Kun antikristus lähetti kolmannen, lähetti Jumala jälleen kolmannen eläimensä ilmoittamaan sen.

¹¹⁸ Hän lähetti neljännen. Jumala lähetti neljäntensä, ja sitten antikristus tuli loppuun ja myöskin seurakunta-ajanjaksot loppuivat tuohon aikaan. Tarkatkaa nyt. Tämä on todella hyvää!

¹¹⁹ Nyt me näemme, että perkeleen neljä muuttuvaa eläintä merkitsivät sitä voimaa, jonka hän paljasti maailmalle, ja kuinka ne päättyivät tässä kalpeassa, "kuoleman" hevosessa.

¹²⁰ Mutta katsokaamme nyt näitä Jumalan eläinten voimia, jotka taistelevat niitä vastaan.

¹²¹ Ensimmäinen Jumalan eläin, jonka Hän lähetti kohtaamaan antikristusta, tuota antikristuksen henkeä, kun hän vain opetti. Muistakaa nyt, kun antikristus ensin ratsasti, hänellä oli opetuksen palvelutehtävä. Antikristus ratsasti ensin opetuksen palvelutehtävässä. Tarkatkaa, mikä meni kohtaamaan häntä, Leijona, Juudan sukukunnan Leinona, joka on Sana. Kun hänen väärä opetuksensa lähti liikkeelle, meni todellinen Sana Kohtaamaan häntä.

¹²² Siitä syystä meillä on Irenaeus, Polykarpos, Pyhä Martin ja nuo miehet.

¹²³ Kun antikristus ratsasti väärillä opetuksillaan, lähetti Jumala oman opetuksensa, Sanan, Juudan sukukunnan Leijonan, joka on Sana julkituotuna Pyhässä Hengessä. Ja Pyhä Henki on siellä julkituoden itsensä, joka on Sana.

¹²⁴ Siitä syystä alkuseurakunnassa tapahtui parantumisia ja ihmeitä ja näkyjä ja oli voimaa, koska kyseessä oli elävä Sana, joka oli Juudan heimon Leijonan muodossa ratsastaen taistelemaan sitä vastaan. Aamen! Ymmärsittekö sen nyt? Hän, antikristus, lähettää voimansa, ja Jumala lähettää omansa, Sanan. Kun antikristuksen väärä opetus lähti liikkeelle, lähti todellinen opetus taistelemaan sitä vastaan. No niin, se oli ensimmäinen. Tämä oli nyt ensimmäinen, apostolinen seurakunta, joka meni kohtaamaan häntä.

¹²⁵ Nyt tuo toinen eläin, jonka antikristus lähetti oli punainen, jonka selässä hän ratsasti ottaakseen rauhan maasta ja sotiakseen.

¹²⁶ Nyt toinen eläin, joka lähti taistelemaan häntä vastaan, oli härkä. Härkä merkitsee työtä, se on työjuhta.

¹²⁷ Ja nyt, jos me voisimme pysähtyä hetkeksi. Haluan olla varma, että te näette sen. Se voi saattaa teidät hieman ymmälle. Ottakaamme täältä Tyatira, ja tarkatkaa ja nähkää, onko se työtätekevä seurakunta.

Ja seurakunnan enkelille Tyatirassa kirjoita; Nämä asiat sanoo Jumalan Poika, jonka silmät ovat kuin tulen liekki ja jalkansa kuin hieno vaski.

Minä tiedän sinun tekosi...

¹²⁸ Näettekö? Se on kaikki nyt tulossa teoiksi, koska tuo yksi ratsastaa heidän kanssaan.

...ja rakkautesi ja palveluksesi ja uskosi ja sinun kärsivällisyytesi ja sinun tekosi; (uudestaan, kahdesti, sinun tekosi) ja että viimeiset ovat enemmän kuin ensimmäiset.

¹²⁹ Näettekö, se osoittaa, että tuo Tyatiran ajanjakso, sen jälkeen kun antikristus oli vakiintunut, ja oli tultu Tyatiran ajanjaksoon, tuo pieni Seurakunta ei voinut tehdä mitään muuta kuin vain yksinkertaisesti työskennellä.

¹³⁰ Ja toinen asia on se, että härkä on myös uhrieläin. Näettekö, he antoivat elämänsä niin vapaaehtoisesti kuin vain pystyivät antamaan Pimeässä Ajanjaksossa katolilaisuuden hallitessa maailmaa tuhannen vuotta. Heidän oli vastattava joko kyllä tai ei. Heillä ei ollut mitään kuolemista vastaan. Jos täytyi kuolla, se kyllä sopi. He menivät ja kuolivat joka tapauksessa. Miksi? Se oli tuon ajanjakson Henki.

¹³¹ Siksi Irenaeus, miksi Polykarpos, Johannes, Paavali ja nuo suuret miehet siellä taistelivat tuota asiaa vastaan.

¹³² Paavali näki sen. Hän sanoi: "Minä tiedän, että lähtöni jälkeen sudet ovat tuleva sisälle teidän keskuuteenne, veljet, ja opettaen harhaanjohtavia asioita, ja se tulee vetämään teidät pois." Katsokaa tuota ankaraa pikku apostolia seisomassa siellä, hänen selkensä haavoille hakattuna, hänen silmänsä vetisinä, mutta hän saattoi nähdä pidemmälle kuin tuolla kaukoputkella, jolla he väittävät näkevänsä 120 miljoonan valovuoden päähän. Hän pystyi näkemään suoraan Iankaikkisuuteen. Siellä hän oli. Hän ennusti sen ja sanoi sen tulevan tapahtumaan, ja se myös jatkui seuraavaan ajanjaksoon, joka tuli. Huomatkaa nyt, siellä hän oli.

¹³³ Hänen jälkeensä Pyhä Johannes eli pisimpään. Ja Pyhä Johannes yritti ottaa kaikki pyhät Pyhän Hengen voitelemat kirjeet ja koota ne yhteen Raamatuksi. Ja Rooman imperiumi otti hänet vangiksi ja pani hänet Patmoksen

³³⁶ Oi! Hän ei voi kestää sitä. Nuo pyhät kieriskelijät ovat jälleen takaisin. Näettekö, hyvä on.

...pohjattomasta kuopasta ja sotii heitä vastaan... ...ja on voittava heidät ja tappava heidät.

³³⁷ Mutta tarkatkaa, mitä tapahtuu. He ovat tarkalleen esikuvia nyt.

Ja heidän kuolleet ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti on kutsuttu Sodomaksi ja Egyptiksi, jossa myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. (Jerusalem, näettekö)

³³⁸ No niin, heidän täytyy kohdata kuolema, eikö niin, sen jälkeen kun heidän palvelustehtävänsä on päättynyt?

³³⁹ Miksi? Seitsemännen Enkelin palvelustehtävä. Seitsemännen Enkelin palvelustehtävä, Elian palvelustehtävä Seitsemännelle Enkelille... Miksi ei sitten Seitsemännen Enkelin palvelustehtävä voi olla Mooseksen palvelustehtävä, jos hän kerran on kuolematon, samalla tavalla kuin se on Elian palvelustehtävä? Miksi ei Jumala vain lähettäisi ja sanoisi: "Elia, sinä olet työskennellyt niin kovasti kaikkina näinä eri aikoina, uskonpa, että lähetän alas vain Mooseksen." Miksi?

³⁴⁰ Katsokaa Mooseksen palvelustehtävää. Elia oli profeetta kaikille kansoille, mutta Mooses oli lainantaja ainoastaan juutalaisille. Ja syy miksi Mooses tulee Elian kanssa... Nuo juutalaiset sanoisivat: "Hetkinen, täällä me yhä pidämme Lain." Mutta tässä seisoo itse Mooses, ja tässä seisoo Elia hänen kanssaan. Näettekö, hän tulee ainoastaan juutalaisille. Mooses tuli juutalaisille, kun taas Elia oli kaikille kansoille, mutta Mooseksesta tuli profeetta juutalaisille ja lainantaja, näettehän. Se oli hänen Sanomansa, Laki.

³⁴¹ Mutta millainen oli Elian sanoma? Se oli lyhythiuksisille naisille, kirkkokunnille. Kyllä vaan, ja hän todella repi heidät palasiksi, nuo maalattukasvoiset. Hän kertoi heille, että heidät tultaisiin ruokkimaan koirille. Hän todella leikkeli heitä.

³⁴² Ja sitten kun hänen henkensä oli tullut Johanneksen ylle, tömisteli hän ulos erämaasta ja teki saman asian. Oikein. Hän sanoi: "Älkää ajatelko, että me kuulumme tähän tai tuohon. Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille."

³⁴³ Hän käveli tietä pitkin ja sanoi: "Koetatko sanoa minulle, että olet mennyt naimisiin oman lankosi kanssa?" Hän sanoi: "Ei ole laillista, että teet niin." Veli! Hän sanoi hänelle. Varmasti.

³⁴⁴ Huomatkaa nyt, näiden sielujen tulee odottaa vähän aikaa, kunnes nuo tulevat tapetuiksi. Oi, eikö se liitäkin koko Raamatun yhteen?

Näettehän? Ajatelkaa vain, että Elian henki palvelee viisi kertaa, Mooses kaksi kertaa. Tarkatkaa, heidät on pidetty elossa tulevaa palvelusta varten.

³³⁰ Kumpainenkaan heistä ei ollut kuollut. Ettekö usko sitä? Heidät nähtiin molemmat elossa puhumassa Jeesukselle Kirkastusvuorella. Mutta muistakaa, heidän täytyy kuolla.

³³¹ No niin, Mooses tosiasiaassa kuoli, mutta nousi ylös jälleen, koska hän on täydellinen esikuva Kristuksesta, näettehän. Kukaan ei ole koskaan tiennyt, minne hänet on haudattu. Enkelit tulivat ja veivät hänet. Hänellä olivat Enkelit ruumiinkantajina. Miksi? Kukaan kuolevainen ei olisi voinut kantaa häntä sinne, minne hän oli menossa. Hän vain meni tuon näytelmän lävitse, siinä kaikki. Hänellä olivat Enkelit ruumiinkantajina, koska he veivät hänet sinne, missä hänen pitikin olla, jota kukaan ei tiedä.

³³² Ei edes Saatana tiennyt sitä. Hän väitteli siitä arkkienkelin kanssa. Hän sanoi: "Minä en ymmärrä, mitä on tapahtunut Moosekselle. Näin hänet siellä vapisevana katselevan maata ja katselevan takaisin Israelin lapsia ja niin edespäin. Näin hänen vapisevana astuvan tuolle kalliolle, ja se oli viimeinen kerta, kun näin hänet."

³³³ Se on tuo Kallio! Se on tuo Kallio! Antakaa minun seistä tuolla Kalliolla tieni päässä. Kyllä vaan. Eräällä värillisellä veljelläni oli tapana tulla tänne ja laulaa erästä pientä laulua: "Jos voisin, minä varmasti haluaisin seistä tuolla Kalliolla, jolla Mooses seisoi." Kyllä vaan. Oi, tuolla Kalliolla myös minä tahdon seistä. Uskon kautta minä seison sillä.

³³⁴ Mutta muistakaa. Elia, hän vain väsyi, koska hänellä oli paljon työtä edessään. [Veli Branham pysähtyy. Seurakunta nauraa.] Joten hän oli melkoisen loppuun kulunut, ja Jumala vain antoi hänelle ajomatkan Kotiin, kyllä, Hän lähetti hänelle vaunut. Onko se oikein? ["Aamen."] Otti hänet ylös. Hän ei koskaan kuollut, koska Hän piti hänet elossa. Häntä varten oli työ tulevaisuudessa. Että hän voisi voidella jonkun miehen myös, näettekö, tulemaan esiin hänen hengessään.

³³⁵ Mutta heidän täytyy maistaa kuolemaa. Nyt Ilmestyskirjan yhdestoista luku. Menkäämme... Olen tässä joka tapauksessa, joten ottaakamme se. Ilmestyskirja yksitoista. Tarkatkaa ja nähkää, tulevatko he molemmat tapetuiksi. Kyllä vaan, heidän molempien täytyy maistaa kuolemaa. Kyllä vaan. Sen jälkeen kun heidän palvelustehtävänsä on päättynyt, he maistavat kuolemaa. Ilmestyskirja yksitoista ja alkakaamme seitsemännestä jakeesta:

Ja kun he ovat lopettaneet todistamisensa, eläin [peto], joka nousi pohjattomasta kuopasta, on sotiva heitä vastaan ja on voittava heidät ja tappava heidät.

saarelle. Hän oli siellä Patmoksen saarella Jumalan Sanan tähden. Polykarpos auttoi häntä kääntämään sen toiselle kielelle.

¹³⁴ Luin eräänä päivänä tuon kirjeen, jonka Maria itse kirjoitti Polykarpokselle. Ja moitti... ei moittinut häntä. Vaan ylisti häntä urhoolliseksi mieheksi, joka osasi opettaa ja vastaanottaa Jeesuksen Kristuksen opetuksen, joka oli syntyisin hänestä, oli tullut Jumalalta. Se on Marian oma kirje, jonka hän oli kirjoittanut Polykarpokselle.

¹³⁵ Polykarpos syötettiin leijonille, tiedättehän. Ei, hänet poltettiin. Oli liian myöhäistä, että leijonia päästettäisiin irti areenalle, joten he repivät alas erään vanhan kylpyhuoneen siellä ja panivat hänet areenalle ja polttivat hänet.

¹³⁶ Ja kun hän oli tulossa sinne, hän käveli pää kumarassa, ja tuo roomalainen sotamies sanoi: "Sinä olet vanha ja hyvin arvostettu mies. Miksi et kiellä tuota asiaa?"

¹³⁷ Hän vain katsoi Taivasta kohden, ja jostakin puhui Ääni. He eivät voineet ymmärtää mistä. Ja se sanoi: "Polykarpos, älä pelkää. Minä olen sinun kanssasi." Uh-huh. Miksi? Hän seisoi tuon Sanan kanssa.

¹³⁸ Kun he alkoivat kasaamaan lautoja hänen päälleen polttaakseen hänet, alas laskeutui taivaallista musiikkia enkelien laulaessa jossakin, eikä hän koskaan edes räpäyttänyt silmiäänäkään heille.

¹³⁹ Sellainen on urhoollinen mies, mies, joka kykenee seisomaan. Nuo marttyyrit kautta ajanjaksojen kärsivät hirvittävästi. Mutta millaisia he olivat? He olivat tuon inspiraation, Jumalan Hengen, voiman alla. Minä...

¹⁴⁰ Älkää unohtako tätä, seurakunta, ja te veljet, jotka kuuntelette ääninauhaa. Haluan teidän tutkivan tätä. Kuinka voivat miehet tehdä mitenkään muuten kuin sen Jumalan voiman mukaan, joka oli vapautettu heille? Asetan tämän laatikon tänne ylös esittämään sitä. Jos Jumala lähettää jonkun määrätyn Hengen heidän keskuuteensa, niin se on ainoa asia, jonka mukaan he voivat toimia, tuon Hengen mukaan, joka on heidän keskuudessaan. Me tulemme todistamaan sen teille Seurakunnan historian ja Sinettien avaamisen avulla, kuinka voimat vapautettiin. Ja katsokaa, kuinka tarkasti Seurakunta reagoi tuohon voiteluun, eivätkä he voineet tehdä mitään muuta.

¹⁴¹ No niin ensimmäinen oli tuo leijona, joka karjui, tuo puhdas väärentämätön Sana.

¹⁴² Toinen, Tyatirassa, oli härkä. Ja se oli työjuhta, ja se oli myös uhrieläin. Ja eikö se ollutkin tarkalleen tuo pieni Seurakunta? Rooma oli siellä asettunut tuhannen vuoden pimeään ajanjaksoon. Kun kaikki, jotka eivät tunnustautuneet

Rooman kirkkoon, tapettiin välittömästi. Ja heidän täytyi työskennellä, kulkea paikasta toiseen.

¹⁴³ Te vapaamuurarit, haluaisin kiinnittää teidän huomionne, muistatteko tuon ristin merkin? Te tiedätte, mistä minä puhun.

¹⁴⁴ Huomatkaa nyt. Jos huomaatte, niin se kantoi ja säilytti Raamatun. Näettekö? Ja heidän täytyi työskennellä toinen toistensa kanssa. Siinä se on teille, härkä. Ja sitten se tuli aikaan, niin kuin luimme eilen illalla, kun tuo asia lähti liikkeelle, ja tuli uhrin aika, ja heidän täytyi mennä.

Hän sanoi: "Älä vahingoita viiniä ja öljyä."

¹⁴⁵ Mitä he tekivät? Mielellään he kävelivät sinne ja kuolivat! He eivät murehtineet sen suhteen, koska Seurakunnan Henki tuona aikana oli uhri, työ. Ja he menivät kuolemaan niin vapaaehtoisesti kuin vain saattoivat ja olivat voideltuina tuon ajanjakson todellisella Jumalan Hengellä. Ja he kuolivat uhrisankareina, tuhansia kertaa tuhansia, tilastojen mukaan kuusikymmentä kahdeksan miljoonaa.

¹⁴⁶ Härkä, uhri. Oi! Ymmärrätekö te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Nyt tuo uhri. Seurakunta voi vain työskennellä tuossa ajanjaksossa taistellen tuota suurta vastustusta vastaan tuon tuhannen vuoden ajan.

¹⁴⁷ Nyt perkele lähetti kolmannen eläimensä, joka oli tämä musta hevonen. Näettekö?

¹⁴⁸ Ja kolmas eläin, voima Jumalta, lähti taistelemaan tämän mustan hevosen voimia vastaan; se oli mies, ovela, älykäs, Jumalan viisauden kanssa. Te tiedätte, että ihminen on älykkäämpi kuin yksikään eläin. Näettehän? Hän on älykkäämpi, koska hän yleensä voittaa eläimen. Hän on viekas ja ovela. Näettekö? Ja hän...

¹⁴⁹ Tuo Pimeä Ajanjakso, josta tämä musta hevonen ratsasti, kun he ottivat rahaa maksuksi uhreista ja kaikesta muusta. Oi, teidän tiedätte, millaista se oli.

¹⁵⁰ Nyt seuraava eläin, joka lähti taistelemaan sitä vastaan, oli ihmiskasvoinen, älykäs, koulutettu, ovela, voideltuna tuon päivän Hengellä. Panitteko sen merkille? Hän lähti taistelemaan häntä vastaan Jumalan viisauden oveluudella. Se oli uskonpuhdistuksen ajanjakso, Martin Luther, John Wesley ja niin edelleen. Näettekö, se oli uskonpuhdistus, Zwingli ja ketkä kaikki, Knox, Calvin ja ketkä vielä, näettehän. Kyseessä oli miehen oveluus. Tarkatkaa nyt, Pimeästä Ajanjaksosta, uskonpuhdistuksesta lähtien tähän suuntaan, tarkatkaa, kyseessä oli miehen oveluus.

Malakia neljän ihmisten "ennalleen asettaminen" on sama asia, jonka hän teki siellä noille juutalaisille, niin sallikaa minun oikaista se teille. Se tulisi olemaan hieman sekavaa, koska muistakaa että Malakia neljä sanoo: "Kääntää lasten usko takaisin isien puoleen." Näettekö, "takaisin isien puoleen".

³²² No niin, sallikaa minun nyt näyttää ero näiden palvelustehtävien välillä. Jos hän tulisi palauttamaan lasten uskon takaisin isien puoleen, hän tulisi kieltämään Kristuksen. Hän kääntäisi heidät takaisin Lakiin. Onko se oikein? Isät pitivät Lain. Käsitätekö sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

³²³ Huomatkaa, kun Elisa, kun hän tulee täyttämään palvelutehtävänsä Malakia neljässä, niin Malakia neljässä Elia oli yksinään.

³²⁴ Mutta kun hän tuli juutalaisille Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa, hänellä oli mukanaan Mooses. Niinpä siinä ei ole mitään sekaannusta, ei hitustakaan. Ymmärrätekö sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

³²⁵ Kun Elia tulee Malakia neljän mukaan, hän on yksinään. Elia tulee yksinään, ei Mooseksen kanssa. Elia on tuleva. Mutta sama henkeytys on sanonut, että Elia tulisi seurakunnan ajan lopulla palauttamaan ennalleen lasten uskon takaisin alkuperäiseen isien uskoon, apostoliseen uskoon, josta antikristus on heidät kaikki vetänyt pois. Palauttamaan ennalleen sen takaisin, aivan samalla tavoin kuin kaikki muutkin Kirjoitukset ovat sulautuneet yhteen. Näettekö? Hän tulee yksinäänsä. Näettekö?

³²⁶ Mutta kun hän tulee noille sadalle neljällekymmenelle neljälletuhannelle, niin Raamattu selvästi sanoo, että siellä heitä on kaksi. Ja hänen ensimmäinen palvelutehtävänsä ei voinut ottaa juutalaisia ja panna heitä takaisin Lakiin, koska hän tulee saarnaten Kristusta noille sadalle neljällekymmenelle neljälletuhannelle. Aamen! Tuota Messiasta, joka tapettiin. Aamen! Siinä se on. Niinpä älkää sekoittako sitä. Se ei ole sekavaa. Kirjoitukset eivät valehtelee, ei hitustakaan.

³²⁷ Kunnia! Oi, kun minä näin tuon Valon, minä vain pompin ylös! Minä sanoin. "Kiitos Sinulle, Herra", kun katselin sen tapahtumista. Näin Elian kävelevän sieltä ensimmäisestä ajanjaksosta yksinään. Ja kun sitten näin hänen tulevan uudestaan kauas jonnekin muualle, heitä oli siellä kaksi. Minä sanoin: "Siellä hän on. Se selvittää sen. Herra. Aamen! Minä näen sen nyt. Hallelujaa!" Näin juuri on.

³²⁸ Jos en ole maininnut sitä ennen, niin se on voinut olla hieman hämmentävää jollekin. Mutta Hän käski minun mainita siitä, joten tein sen.

³²⁹ Huomatkaa. Jumala on pitänyt nämä miehet elossa heidän alkuperäisestä palvelustehtävästään tulevaa palvelusta varten. He palvelivat niin hyvin.

³¹² Ja kun Samuel tuli ylös, hän seisoj siellä profeetan viitassaan. Eikä vain sitä, vaan hän oli yhä profeetta. Hän sanoi: “Miksi sinä kutsuit minut pois levostani, kun näen, että sinä olet tullut Jumalan viholliseksi?” Hän sanoi: “Tähän aikaan huomenna sinä tulet kaatumaan taistelussa ja huomenillalla tähän aikaan sinä tulet olemaan minun kanssani.” Ja tarkalleen niin tapahtui. Eikä vain... Hän oli yhä profeetta. Näettekö?

³¹³ Ja nämä miehet ovat yhä profeettoja. No niin, me tulemme nyt menemään hieman syvemmälle siihen muutamaksi hetkeksi. Näettekö?

³¹⁴ Oi, kuinka minä rakastankaan tuota Sanaa. Ei ole ihme, että “ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.”

³¹⁵ Nämä kaksi profeettaa ovat Mooses ja Elia sen mukaisesti, mitä he jälleen tulevat tekemään. Se on aina ollut heidän palvelustehtävänsä. Pankaa nyt merkillä, juuri niin kuin he tekivät. Se ei muuttanut heitä. Muistakaa, nämä kaverit eivät koskaan kuolleet. Tarkatkaa sitten tätä.

³¹⁶ Nyt, alkää sekoittako, ennen kuin jätämme tämän aiheen, niin alkää sekoittako Elian viidettä palvelustehtävää neljännen kanssa. Olen kertonut teille, että Pakanaseurakunta odottaa Eliaa. Oikein.

³¹⁷ Ja tässä hän taas on täällä juutalaisten kanssa. Muistakaa, hän ei voi tulla neljästi. Se on vihollisen luku. Hänen täytyy tulla viidesti.

³¹⁸ Ensimmäisellä kerralla tullessaan hän oli itse Elia. Seuraavalla kerralla tullessaan hän oli Elisa. Seuraavan kerran, kun hän tuli, hän oli mitä? Johannes Kastaja. Seuraavan kerran tullessaan hän on Seitsemäs Enkeli. Ja viidennen kerran tullessaan hän on siellä Mooseksen kanssa. Kyllä vaan! Älkää saattako sitä epäjärjestykseen.

³¹⁹ Viisi, jos tunnette Raamatun luvut, niin viisi on työskentelevän armon luku, ja niin Hän on toiminut. Tarkatkaa nyt, jos ette tiedä, mitä se on. Oliko Jeesus armon teko? J-e-s-u-s [Jeesus], viisi, l-a-b-o-r [työskentely]. Onko se oikein? Rakkauden työskentely teidän puolestanne. Ja jos te tulette Hänen tykönsä, niin kuinka te tulette? Minkä kautta? F-a-i-t-h in L-a-b-o-r [usko tehtyyn työhön]. Onko se oikein? Työnteko on armon luku uskovaiselle.

³²⁰ Huomatkaa, ensimmäinen Elia oli hän itse. Toinen oli Elisa. Kolmas oli Johannes. Neljäs oli Seitsemäs Enkeli, tai viimeinen Sanansaattaja seurakunnalle, Malakia neljän ja Ilmestyskirja 10:7:n mukaisesti. Nyt viidennen kerran hän on sanansaattaja juutalaisille, noille juutalaisille, sen jälkeen kun Seurakunta on mennyt.

³²¹ Minusta tuntuu vähän omituiselta, näettehän. Katsokaahan. Jos joku ajattelee... Haluan teidän nyt käsittävän tämän. Jos te yhä ajattelette, että

¹⁵¹ Jos raottaisitte ikkunoitanne hieman! Uskon, että ihmiset alkavat tuntemaan olonsa hieman kuumaksi, kyllä, ehkä siellä. Jos te raottaisitte ikkunoita hieman. Koska, tähän tiedätte, jos minulla on kuuma seistessäni täällä saarnaten, tiedän, että teilläkin on siellä.

¹⁵² Huomatkaa nyt, kyseessä oli ihmisen terävyys. Nyt ymmärrätekö te?

¹⁵³ Tuo kolmas eläin, jonka Saatana lähetti, tuli ovelaksi. Katsokaa: “Mittaa vehnää pennillä, kolme mittaa ohraa pennillä.” Näettekö? Oi! Näettekö? Tuo rahantekosuunnitelma, tuo oveluus, saada tuotua sinne maailman kulta ja rikkaudet. Se juuri täyttyi. He alkoivat laskuttamaan rukouksista ja tekivät erään paikan, jota he kutsuivat kiirastuleksi, josta he rukoilivat esi-isänsä ulos. Ja teidän täytyi tehdä testamenttinne ja testamentata heille kaikki kiinteä omaisuutenne. Seurakunta ja valtio olivat yhtä, ja kirkko otti haltuunsa teidän omaisuutenne.

¹⁵⁴ Ja ettekö te näe, miten joillakin näistä evankelistoista yhä on tuo sama voitelu yllään? He panevat vanhukset antamaan heille eläkkeensä ja testamenttaamaan kotinsa ja muita sellaisia asioita. Veli... En halua mennä siihen, näettehän. Mutta nyt... Tulen nyt pysymään tämän kanssa. Katson taaksepäin nähdäkseni, minne olen menossa. Huomatkaa nyt... Nuo miehet, se on heidän asiansa. Se on heidän asiansa. Sillä ei ole mitään tekemistä minun kanssani. Minä olen vastuussa vain tästä täällä.

¹⁵⁵ Huomatkaa nyt, eläin, joka nyt tuli taistelemaan sitä vastaan, oli mies. Me kaikki tiedämme, että tämä ihmiskasvoinen eläin [olento], tämä ihmisjärjen voima, käsitti, ettei se leipä, joka Martin Lutherilla oli kädessään, kun hän kiipesi noita portaita ylös...

¹⁵⁶ He sanoivat: “Tämä on Jeesuksen Kristuksen Veri. Tämä on Jeesuksen Kristuksen ruumis.”

¹⁵⁷ Ja Luther heitti sen maahan ja sanoi: “Se on leipää ja viiniä! Se ei ole Kristuksen ruumis, koska Se on korotettu ja istuu Jumalan oikealla kädellä esirukoilemassa.” Näettekö? Ihmisviisaus.

¹⁵⁸ Ja kun John Wesley tuli Zwinglin ja Calvinin jälkeen.

¹⁵⁹ Seurakunta oli tullut sellaiselle paikalle, turva-alueelle, etteivät he enää halunneet lainkaan herätyksiä. “Mitä on oleva, niin sitä vain on oleva.” Siinä kaikki. Ja he vain elivät millaista elämää tahansa. Lutherilainen kirkko samoin kuin anglikaaninenkin kirkko olivat tulleet niin kieroiksi. Oi! Koko maa oli turmeltunut aivan samalla tavoin kuin se on nytkin. Kirkot olivat vääntäneet. Kun Kuningas Henry VIII oli tullut Englannin kuninkaaksi Verisen Marian jälkeen, ja kaikki nämä asiat olivat tapahtuneet. Ja sitten kirkko oli niin täynnä

väkivaltaa ja turmeltuneisuutta. Miehet tunnustivat kristillisyyttä ja elivät neljän, viiden vaimon kanssa tai tekivät mitä tahansa he tahtoivat tehdä ja jatkoivat edelleen saastaisuudessa.

¹⁶⁰ Kun John Wesley tutki Kirjoituksia ja tarkkasi sitä, hänelle paljastettiin, että Jeesuksen Kristuksen Veri pyhittää uskovan. Eikä heidän pitäisi... Mitä hän teki? Hän toi esiin uuden uskonpuhdistuksen. Hän pelasti maailman hänen aikansa niin kuin Lutherkin. Näettekö? Mistä oli kyse? Se oli tuon ihmiskasvoisen eläimen [olennon] voima.

¹⁶¹ Hän antoi miehelle viisauden ymmärtää, että tuo asia oli väärin. "Se ei ole Jeesuksen Kristuksen Veri. Se ei ole Jeesuksen Kristuksen ruumis. Se edustaa ruumista." Näettekö?

¹⁶² Se on yhä nytkin suurena kiistakapulana katolilaisten ja protestanttien välillä. Protestantit sanovat, että se esittää tuota ruumista. Se on ainoa asia, joka juuri nyt estää heitä tulemasta yhteen. Kaikesta muusta he voivat päästä yksimielisyyteen, mutta eivät siitä, nuo neuvostot, joita heillä on. Huomatkaa nyt. Mutta he eivät voi tulla yhteen tässä asiassa. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kolme kertaa.] Näettekö?

¹⁶³ He sanovat: "Tuo viini on kirjaimellisesti verta, ja että papilla on voima muuttaa tämä leipä kirjaimellisesti Kristuksen ruumiiksi." Siksi kirkossa on tuo pieni tabernaakkeli. Te tiedätte, että siksi he tekevät merkkejä ja kaikenkaltaisia pakanallisia eleitä, kun he kulkevat ohitse, tiedätte, ja kuinka he kumartavat ja nostavat hattujaan ja niin edelleen. He eivät tee sitä tuolle rakennukselle, vaan sille leivälle siellä tabernaakkelissa. Pankaa merkillä, kuinka ovelasti Saatana on tehnyt sen.

¹⁶⁴ Mutta katsokaahan, tuohon aikaan Jumala pani ihmisolennon ylle viisauden Hengen, niin että hän ymmärsi, että se on väärin. No niin, uskonpuhdistajan tuli taistella tuota kolmatta eläintä vastaan, jolla hän ratsasti, ja joka oli saanut seurakunnan niin turmeltuneeksi, että se oli aivan hirvittävää. Mitä he tekivät uskonpuhdistajien ajanjakson aikana? He toivat seurakunnan sen pakanallisista seremonioista, epäjumalanpalvonnasta jälleen, takaisin Jumalan tykö. Sitä tämä ihmiskasvoinen eläin [olento] lähti tekemään.

¹⁶⁵ Lukekaamme nyt hetki Ilmestyskirjan kolmannen luvun toisesta jakeesta. Minä olen kirjoittanut sen tänne jostakin syystä. No niin, tämä aloittaa Lutherin ajanjakson, uskonpuhdistajien ajanjakson. Ilmestyskirja 3:2.

¹⁶⁶ Mitä he tekivät? He organisoituivat. Niin pian kuin Luther oli saanut kirkkonsa alulle, he organisoivat sen. Hyvä on. Samoin teki Wesley, ja saman asian tekivät helluntailaiset, aivan tarkalleen, he organisoivat sen. Ja mitä he tekivät. He ottivat itsellensä saman systeemin, josta he olivat tulleet ulos.

³⁰² Huomatkaa nyt. Ja niin kuin te muistatte, näiden profeettojen täytyy profetoida Ilmestyskirjan yhdenkentoista luvun mukaisesti. Niin kuin te juuri kohotitte kätenne merkeiksi siitä, että te olitte lukeneet sen. Ja heille annettiin valta.

³⁰³ Ja jos Herra suo, me tulemme hetken kuluttua näkemään keitä he ovat. Pankaa nyt merkillä, keitä nämä profeetat ovat. Ja kuinka Raamattu kertoo sen täällä. Varmasti Se kertoo sen. Aivan varmasti.

³⁰⁴ Huomatkaa nyt, keskellä tätä kolmea ja puolta vuotta he nyt profetoivat täällä Ilmestyskirjassa. Täällä sanottiin, että he profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää. Jos...

³⁰⁵ Nyt juutalaisessa kalenterissa, Jumalan varsinaisessa kalenterissa, kuukaudessa on tarkalleen kolmekymmentä päivää. Roomalainen kalenteri on sekoittanut sen. Mutta oikeassa kalenterissa kuukaudessa on kolmekymmentä päivää.

³⁰⁶ Jos te nyt laskette kolmekymmentä päivää kuukauteen ja otatte kolme ja puoli vuotta, niin mitä te saatte? Tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää; tarkalleen kolme ja puoli vuotta.

³⁰⁷ No niin, te näette, ettei siinä ole mitään virhettä. Siinä se on. Se sopii yhteen kuin sormikas käteen. Huomatkaa, nuo kaksi profeettaa saarnasivat kolme ja puoli vuotta juutalaisille. Tuona aikana kutsuttiin ulos nuo sata neljäkymmentäneljätuhatta.

³⁰⁸ Ja pankaa sitten merkillä, että nuo kaksi profeettaa olivat tarkalleen Mooses ja Elia. Katsokaa nyt. Katsokaa heidän palvelutehtävänsä. Tarkatkaa, mitä nämä profeetat tekevät. Heillä on valta lyödä maata vitsauksilla niin usein kuin he tahtovat. Kuka teki niin? Mooses. Heillä on valta sulkea taivaat, niin ettei se sada heidän palvelutehtävänsä päivinä. Kuka sulki taivaat kolmeksi ja puoleksi vuodeksi? [Seurakunta vastaa: "Elia."] Siinä se on teille. Ne ovat he. Näettekö, se on...

³⁰⁹ Katsokaahan, mies, kun hän kuolee, hänen asemansa ei muutu. Hän ei muutu siitä, millainen hän on, näettehän. Katsokaahan, kun ennen kuin...

³¹⁰ Kun Saulista oli tullut luopio, eikä maassa ollut profeettoja, hän ei ymmärtänyt, mitä tehdä. Hän oli seinää vasten ja menossa taisteluun. Hän meni Endorin noidan luo.

³¹¹ No niin, koska he olivat vain härkien ja vuohien veren alla, saattoi tämä noita tehdä sen. Hän kutsui ylös Samuelin hengen.

²⁹⁵ Ennen kuin nämä profeetat edes saapuivat näyttämölle, täytyi näiden juutalaisten kuolla Eichmanin ja heidän kauttaan, ja heille jokaiselle, joka oli ennalta määrätty, annetaan armosta valkoinen viitta. Aamen. Jokaiselle heistä on annettu valkoinen viitta. Pankaa nyt merkille.

Mitä tapahtui? Niin pian kuin se tapahtuu...

²⁹⁶ Minä pidän silmällä tuota kelloa siellä takana ja tiedän, että olemme vähän myöhässä, mutta en halua... Katsokaahan, olen pannut merkille nuo miesraukat, jotka seisovat siellä. Jumala siunatkoon teitä, veljet. Toivon, että myös jokaiselle teistä annetaan valkoinen viitta tuona päivänä. Te seisotte, muutatte painoa jalalta toiselle ja jalkojanne särkee, ja jotkut teistä, te olette olleet töissä koko päivän. Minä tiedän, millaista se on. Ja myös jotkut vanhat naisraukat seisovat. Näen, kuinka jotkut näistä miehistä antavat naisille istuimensa, ja joku toinen antaa paikkansa jollekin pienelle äidille lapsen kanssa. Minä näen kaiken sen, ja olen varma, että myös Hän näkee sen. En halua pitää teitä liian pitkään. Jos vain voin saada teidät näkemään Sanoman, niin siinä on kaikki, mitä haluan teidän tekävän, näettehän.

²⁹⁷ Huomatkaa nyt nämä juutalaiset. Minun täytyy tehdä tämä, niin että saisin teidät näkemään tämän Sinetin ilmestyksen, näkemään, mitä se on, nämä sielut alttarin alla, ja keitä he ovat. Nyt huomatkaa.

²⁹⁸ Danielin aikana, nyt, seitsemänkymmenennen viikon puolivälissä. Nyt muistakaa: "Messias tullaan surmaamaan sen keskellä." Se tarkoittaa keskellä. No niin, mitä tarkoittaa puolet seitsemästä? [Seurakunta sanoo: "Kolme ja puoli."] Kolme ja puoli. Kuinka pitkään Kristus saarnasi? ["Kolme ja puoli."] Se on oikein. Nyt: "Mutta kansallesi on kuitenkin määrätty" (mikä?) "toinen kolme ja puoli vuotta."

²⁹⁹ No niin, tämän ajan kuluessa, katsokaahan, mitä tapahtuu. Pakanamorsian on valittu seitsemässä seurakunta-ajanjaksoissa ja menee ylös.

³⁰⁰ Ja kun se tapahtuu, niin kaikille näille juutalaisille, jotka on tapettu aikojen kuluessa heidän sokeutensa tähden, ja he lepäävät alttarin alla. Jumala tulee heidän luoksensa ja sanoo: "Näettekö, mitä se oli? Nyt Minä tulen antamaan teille jokaiselle viitan."

He sanovat: "Kuinka kauan Herra? Menemmekö me nyt sisälle?"

³⁰¹ Hän sanoi: "Ei, ei, ei, ei, Teidän kansalaistenne, juutalaisten, heidän täytyy vielä hieman kärsiä. Heidät täytyy tappaa marttyyreina samalla tavoin, kuin teidätkin tapettiin. Tuon eläimen [pedon] täytyy tehdä se heille, kun hän rikkoo liittonsa."

¹⁶⁷ Tarkatkaa nyt, miten tämä ilmestys puhuu tälle Sardeen Seurakunnalle. Ensimmäinen jae tietenkin on tuon seurakunnan enkelille.

Ole valpas ja vahvista niitä, jotka ovat jäljellä, jotka ovat valmiita kuolemaan...

¹⁶⁸ Se tarkoittaa: "Sanaa, joka on sinulle opetettu", näettekö, "asiat, jotka tulevat pysymään."

...jotka ovat valmiita kuolemaan.

¹⁶⁹ Hän on juuri silloin valmiina aloittamaan jälleen organisaationa, aivan niin kuin teki katolinen kirkkokin, josta he olivat tulleet ulos, näettehän.

...sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalan edessä.

¹⁷⁰ Siinä te menette. Siellä on... Siellä se on menossa suoraan takaisin. Ettekö te näe, miksi organisaatiolliset järjestelmät ovat väärin? Kuka aloitti sen? Tekikö Jumala sen? Tekivätkö apostolit sen? Roomalaiskatolinen kirkko teki sen. Sanooko mikään historioitsija mitään muuta? Sitä ei ole historiassa. He sanovat olevansa äiti-kirkko, ja sitä he ovat. Mutta he organisoivat tuon asian, tekivät järjestelmän ja panivat miehen sen pääksi. Me emme ottaneet yhtä miestä kuten he. Me otimme kokonaisen neuvoston miehiä ja panimme heidät yhteen, sitten teillä todella on sekaannus. Oikein. Kuinka joku neuvosto voisi tehdä sen?

¹⁷¹ Aivan samalla tavoin kuin me ajattemme demokratian olevan oikein. Minä myöskin uskon, että se on, mutta se ei tule koskaan toimimaan oikein. Se ei toimia tuon "ricky"-joukon kanssa, joka meillä on täällä johtamassa sitä. Kuinka maailmassa te saisitte sen toimimaan oikein? Se ei voi. Huomatkaa, todellinen asia oli jumalallinen kuningas.

¹⁷² Huomatkaa nyt, tämä kolmas eläin [olento], oli miehen viekkaus. Se edusti uskonpuhdistajia, jotka lähtivät ulos.

¹⁷³ Ottaen sen pakanallisesta epäjumalanpalvonnasta he sanoivat: "Tämä on leipää [Veli Branham lyö käsiänsä yhteen neljä kertaa.], tämä on viiniä." [Veli Branham lyö käsiänsä yhteen kaksi kertaa.] Näettekö, antikristuksella on yhä jotakin, mikä symbolisoi kristillisyyttä. Hänellä täytyy olla sitä, koska hän on vastaan, näettehän. Ja sitten jos hänen täytyy olla jotakin vastaan...

¹⁷⁴ Jos hän nyt tulisi ja sanoisi, "Oi, minä olen Buddha." Sillä ei olisi mitään vaikutusta, se on pakanuutta alusta alkaen.

¹⁷⁵ Mutta antikristus on viekas. Hänellä on kaiken kaltaisia asioita, jotka edustavat kristillisyyttä. Hänellä on se vain toiselta puolelta, jotakin, mikä on vastoin alkuperäistä oppia. Näettekö, se tekee hänet antikristukseksi.

¹⁷⁶ Niinpä ne olivat uskonpuhdistajat, kun tuo eläin miehen muotoisena lähti taistelemaan..

¹⁷⁷ Älkää nyt unohtako tätä! Älkää unohtako sitä! Muistakaa se kaikkina elämänne päivinä. Nämä eläimet [olennot] ovat oikein. Se on NÄIN SANOO HERRA. Ymmärrätekö?

Huomatkaa, epäjumalanpalvelus toi...

¹⁷⁸ Miehen kaltainen eläin lähti liikkeelle Jumalan voiman ja Jumalan antaman viisauden kanssa ja toi seurakunnan epäjumalan palvonnasta takaisin Jumalan tykö. Mutta...

¹⁷⁹ Me näemme, että tuossa samassa seurakunta-ajanjaksossa he alkoivat tulla kirkkokunnallisiksi ja tekivät saman asian, jonka Rooma oli alussa tehnyt. Nyt hän on muodostamassa tyttäriä tuolle kirkolle, ja mitä Hän sanoo?

¹⁸⁰ Sanottaan: “Minä en nyt ole todennut sinua täydelliseksi, ja sinun täytyy vahvistaa sitä pientä voimaa, joka sinulla on jäljellä.” Kuunnelkaa nyt, miten Hän Ilmestyskirjan luvun kolme jakeessa kolme varoittaa heitä.

Muista sen vuoksi, mitä sinä olet saanut ja kuullut, ja pysy lujana ja kadu...

¹⁸¹ Toisin sanoen, muista. että sinä olet tullut ulos sen kaltaisesta turmeltuneisuudesta. Näettekö? Ja katsokaapa tätä.

Sen vuoksi, jos sinä et valvo, minä olen tuleva yllesi kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen sinun päällesi.

¹⁸² Ja niin edelleen, kuinka Hän siirtäisi pois lampunjalan. Niinpä, siinä se on. Mikä se on? Seurakunnan Valo.

¹⁸³ Ja seurakunta meni suoraan takaisin tuohon pakanallisen pimeyden organisaatiolliseen systeemiin, josta se oli tullut ulos, ja siellä se on tänä päivänä. Ja sydämeltään rehelliset ihmiset ajattelevat, että se on Totuus aivan kuten katolilaisetkin.. Ja sitten protestantit nauravat katolilaisia, vaikka heitä on vain kuusi toisia ja puoli tusinaa toisia. Tarkalleen niin on Sanan mukaisesti; ihmisviisaus.

¹⁸⁴ Pankaa nyt merkille. Oi, kuinka rakastankaan tätä! Kuunnelkaa, kuinka Hän nyt varoittaa heitä. Nyt, nyt me...Onko jokainen teistä nyt täysin samaa mieltä? Ja jos ette ole, niin kirjoittakaa minulle siitä kysymys. Että nuo eläimet

viikkoa jäljellä, ja seitsemännenkymmenennen viikon keskellä Messias tapettaisiin, ja päivittäinen uhri otettaisiin pois. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Mutta siellä oli yhä kolme ja puoli vuotta säädettyä.

Tällä välillä Hän ottaa Pakanamorsiamen.

²⁸⁵ Nyt Morsian menee ylös, ja kun Morsian menee ylös, saapuvat nuo kaksi profeettaa Israelille, näettekö.

²⁸⁶ Ja nuo sielut siellä, jotka oli tapettu, nuo todella uskolliset juutalaiset siellä, heidän nimensä oli Kirjassa, ja he elivät oikein ja tekivät oikein, he elivät juutalaisuuden pilkulleen.. ja he tulivat Eichmannin ja monien muiden tappamiksi. He olivat rehellisiä ihmisiä, joita nuo saksalaiset ampuivat kuoliaaksi miljoonittain ja murhasivat heitä ja tappoivat heitä ja ripustivat heitä aitoihin ja polttivat heitä ja kaikkea muuta. Tuo kylmäsydäminen, verenhimoinen Hitler ja Stalin ja Mussolini ja kaikki nuo ihmiset, jotka vihasivat noita juutalaisia.

²⁸⁷ Uskon sen olevan yhden niistä asioista, jotka pitävät koossa tätä kansakuntaa, koska he ovat aina kunnioittaneet juutalaista, antaneet hänelle sijan. Kun te kunnioitatte juutalaista, Jumala tulee kunnioittamaan teitä.

²⁸⁸ Nyt siellä on myöskin joukko juutalaisia, jotka ovat luopioita, aivan samoin kuin oli pakanoidenkin kohdalla.

²⁸⁹ Mutta tuo todellinen juutalainen, Jumala pani hänen nimensä Kirjaan ennen maailman perustamista. Ja tässä hän nyt tuli murhatuksi tässä ajassa. Ja muistakaa, ajatelkaa nyt sitä, kuinka täydellistä tämä on. Sen jälkeen kun maailman kansat olivat teurastaneet miljoonia juutalaisia, viattomia ihmisiä, niin Kirjoitus sanoo tässä, että juuri tässä ajassa, kun he ovat alttarin alla, he käsittävät, mitä on tapahtunut, ja heille jokaiselle annetaan valkoinen viitta.

²⁹⁰ Ja he sanoivat: “Emmekö me voi juuri nyt mennä takaisin Valtakuntaan?” Juutalaisten valtakunta tullaan pystyttämään maan päälle, tiedättehän. Johannes sanoi, että tämä tultaisiin asettamaan.

Nyt tämä on Evankeliumin valtakunta, näetthän, näettekö.

²⁹¹ Mutta nämä kaksi profeettaa tulevat saarnaamaan juutalaisten valtakuntaa. Niinpä pankaa merkille tuo valtakunta täällä.

²⁹² “Taivaan valtakuntaa on saarnattu...” juutalaisten toimesta tai... tarkoitan “pakanuille”.

²⁹³ Tuo valtakunta täällä maan päällä tullaan pystyttämään juutalaisille Tuhatvuotisvaltakunnassa ahdistuksen jälkeen.

²⁹⁴ Huomatkaa tämä tässä nyt, sillä aikaa kun he saarnaavat, näettekö.

²⁷⁴ Näettekö? No niin, mitä se on? Nuo profeetat, jotka saarnaavat Israelille. Näettekö?

...kunnes myös heidän kanssapalvelijansa ja heidän veljiensä luku, jotka pitää tappaa...

²⁷⁵ Näettekö, ne jotka ovat ennalta määrättyt tapettaviksi. Näettekö sen?

... samoin kuin heidätkin tapettiin, olisi täyttynyt.

²⁷⁶ Näettekö, toisin sanoen, se on ennalta määrätty heille. Kirjoitukset sanovat, että heidän täytyy tehdä se. “Levätkää vain vähän aikaa. Teillä on nyt viittanne ja te olette menossa kotiin. Levätkää vain siellä vähän aikaa. Katsokaahan, odottakaa vain hetki.”

²⁷⁷ Nyt huomatkaa. Teidän veljienne täytyy vielä tulla tapetuiksi, joka merkitsee noita sataa neljäkymmentä neljätuhatta, jotka vielä tullaan kutsumaan ahdistuksen ajassa, sata neljäkymmentäneljätuhatta on kutsuttu.

²⁷⁸ Toivoisin, että meillä olisi aikaa. Me ehkä menemme siihen huomenillalla, jos Herra tahtoo, juuri ennen kuin menemme toiseen Sinettiin. Näettekö?

²⁷⁹ Myöskin, olkaa nyt tarkkaavaisia, heidät täytyi tulla antikristuksen tappamiksi. Me olemme juuri käyneet sen lävitse. Pankaa merkille, hänen viimeisessä ratsastuksessaan, kun hän rikkoo liiton noiden juutalaisten kanssa siellä, ja silloin se tapahtuu, näettehän.

²⁸⁰ Nuo juutalaiset, sata neljäkymmentäneljätuhatta, jotka Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kaksi todistajaa tulevat kutsumaan ulos. No niin, te muistatte, että heidän tuli profetoida.

²⁸¹ Te olette lukeneet sen. Kuinka moni on lukenut sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Varmasti, me kaikki olemme perehtyneet siihen lukemalla Kirjoituksia.

²⁸² Ja he profetoivat, nämä kaksi todistajaa profetoivat Danielin seitsemännenkymmenennen viikon toisen puoliskon aikana. Se on noiden viimeisten kolmen ja puolen vuoden aikana.

²⁸³ Muistattekö, kuinka me puhuimme Danielin seitsemästäkymmenestä viikosta? Sanoi, että me tulisimme tarvitsemaan niitä, kun tulisimme tähän. En tiennyt miksi, mutta jokin sanoi minulle, että me tulisimme tarvitsemaan sitä, ja tässä me nyt olemme, näettehän.

²⁸⁴ Muistakaa nyt, Danielille oli sanottu, että “Messias tulisi”, tuo prinssi, Messias, “ja Hän tulisi profetoimaan”. Israelilla oli yhä seitsemänkymmentä

[olennot] ovat tarkalleen tunnistettavissa jokaisen ajanjakson aikana, siten kuin Raamattu on ne täällä ilmaissut? Juuri tarkalleen sen he ovat tehneet. Heidän historiansa osoittaa, mitä he ovat tehneet. Me voimme katsoa asiaa ja nähdä, mitä he ovat valinneet.

¹⁸⁵ Ja tässä nämä eläimet, en ole koskaan aikaisemmin tiennyt sitä. Istuin vain siellä ja saatoin nähdä sen tulevan esiin aivan samalla tavoin, kuin te nyt katselette minua. Ja sen täytyy olla oikein, koska se on oikein tässä Raamatun kanssa, niinpä kuinka te voisitte tehdä mitään muuta kuin sanoa että se on oikein? Huomatkaa.

¹⁸⁶ Nyt tuo neljäs eläin, joka lähti taistelemaan antikristusta vastaan. Oletteko valmiit? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Viimeinen eläin tai viimeinen voima, joka lähti taistelemaan antikristusta vastaan, joka oli Jumalan opetuksia vastaan, antikristus, oli kotka. Näettekö? Tuo neljäs elävä luomus oli kotka. Nyt te, jotka tutkitte ajanjaksoja, tutkitte Kirjoituksia, se oli kotka. Ja Raamatussa, tuo viimeinen ajanjakso oli kotkan ajanjakso, ja Jumala vertaa kotkaa profeettoihinsa. Näettekö? Tarkatkaa nyt. Viimeinen ajanjakso, kotkan ajanjakso, todellisen Sanan paljastaja. Ymmärrättekö?

¹⁸⁷ Ennen kuin Jumala aloittaa toiminnan, aivan niin kuin Hän teki Nooan päivinä, Hän lähetti kotkan. Kun Hän toi ulos Israelin, ja faaraon sotajoukko oli valmiina tuhottavaksi, Hän lähetti kotkan. Hän lähettää joka kerran aivan lopussa kotkan.

¹⁸⁸ Ja tässä Hän lähettää jälleen kotkan. Se on tarkalleen Sanan mukaista, joten kuinka te voitte tehdä siitä jotakin muuta? Hän lähettää kotkan (miksi?) paljastamaan Totuuden, josta on langettu pois aikojen kuluessa.

¹⁸⁹ Kuinka maailmassa tuo härkä, tai mies tai mikä eläin se olikin, olisi voinut tehdä sitä? Kuinka sitä koskaan olisi voitu paljastaa ennen kotkan tuloa? Heillä oli oma paikkansa. He olivat jumalallisesti lähetettyjä eläimiä [olentoja]. Aivan niin kuin kaikki muutkin olivat.

¹⁹⁰ Leijona, se oli alkuperäinen. Siinä antikristus tuli taistelussa.

¹⁹¹ Sitten hän nosti esiin toisen voiman, ja Hän lähetti voiman kohtaamaan sitä.

¹⁹² Sitten hän nosti esiin toisen voiman, ja Hän lähetti toisen voiman kohtaamaan sitä.

¹⁹³ Sitten viimeisenä voimana Hän tuo alas kotkan asettamaan lapset ennalleen takaisin alkuperäiseen isien uskoon, se on kotkan ajanjakso. Sitten panittekö merkille jotakin? Ei ollut enää eläimiä. Siinä kaikki. Ne loppuivat siihen. No niin, tahtoisitteko nyt ottaa Ilmestyskirjan 10:1-7. Olen viitannut

siihen. Muistatteko, mitä tuli tapahtua viimeisen sanansaattajan ajassa? Kaikki Jumalan salaisuudet paljastettaisiin, se olisi kotka.

¹⁹⁴ Näettekö nyt nuo neljä olentoa? Se oli täydellisesti oikein. Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ja nyt tässä ovat voimat, jotka ratsastivat sen jäljessä, ja siellä on Kirjoitus, joka osoittaa, mitä vihollisen ratsastaja teki. Se on nyt paljastettu näissä Sineteissä, ja niin ovat myöskin paljastettu kaikki eläinvoimat, jotka Jumala lähetti taistelemaan sitä vastaan, ja se osuu naulan kantaan, aina kotkan aikaan asti. Nyt jos tämä on viimeinen aika, silloin on tuleva kotka. Se on totta. Nyt muistakaa.

¹⁹⁵ Niinä päivinä, jolloin leijona tuli, alkuperäinen Sana, vain noin yksi sadasosa heistä kuunteli leijonaa.

¹⁹⁶ Härän päivinä vain hyvin mitätön pisara heistä oli niitä, jotka kuuntelivat härän sanomaa.

¹⁹⁷ Ja niinä päivinä, jolloin mies tuli, hän toimi ihmisten keskuudessa, näettehän. Niinpä hän oli viekas. Hän sai pienen ryhmän tulemaan ulos.

¹⁹⁸ Ja mitä he tekivät? Kun Saatana näki sen, lähetti hän heidät suoraan takaisin ja nautti heidät uudelleen siihen.

¹⁹⁹ Ja muistakaa, kun tuo kotka lopulta tulee, tulee olemaan vain yksi sadasosa yhdestä prosentista, joka tulee kuuntelemaan, se on kotkan ajanjakso. Muistakaa, kaikki nämä toiset ratsastajat... Ja sitten jopa Jeesuskin ennusti: “Jos Hän ei kiirehtisi tulemustansa, ei mikään lihaa pelastuisi Ylöstempausta varten.” Sanooko Kirjoitus niin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Silloin te näette, missä me olemme; ettekö näekin, veljet ja sisaret? [“Aamen.”] Näettekö te, missä me olemme?

²⁰⁰ Jumala, olen niin iloinen. Minä en tiedä, mitä tehdä. Minä en seiso täällä vain puhellakseni. Minä myöskin olen täällä. Minä olen teidän keskuudessanne. Kysymys on minusta. Minulla on perhe. Minulla on veljiä ja sisaria, joita rakastan. Ja Taivaan Jumala on tarpeeksi ystävällinen tullakseen alas ja paljastaakseen nämä asiat omiensa kautta näkyjen avulla, jotka kolmenkymmenen vuoden aikana on todistettu Totuudeksi. Me olemme täällä. Me olemme perillä. Tiede on todistanut sen. Sanan vahvistaminen on todistanut sen. Me olemme täällä. Tämä ilmestys tulee Jumalalta, ja se on Totuus.

²⁰¹ Oletteko ymmärtäneet mitään? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Minun ei ehkä silloin tarvitse puhua siitä teille sunnuntaina. Huomatkaa, pankaa merkille... Ihmeellistä! Huomatkaa nyt.

²⁰² Ja sitten sinä aikana, jolloin Jumalan tuli vapauttaa vedenpaisumusta edeltänyt maailma, Hän lähetti kotkan.

minä rakastan vaimoani, ja hän on synnyttänyt minulle nämä lapset, ja nyt minä tulen noutamaan teidät kaikki. Teillä kaikilla tulee myös olemaan hyvin. Minä tulen tuomaan teidät tänne, ja me kaikki tulemme elämään yhdessä yhtenä suuren perheenä.” Hän sanoi: “Yhden asian haluan kysyä. Onko minun vanha isäni yhä elossa?”

²⁶⁸ Tarkatkaa, mitä hän teki pienelle Benjaminille, joka on esikuva noista sadasta neljästäkymmenestä neljästä tuhannesta. joihin me tulemme myöhemmin. Näettekö, mitä hän teki? Hän juoksi nopeasti Benjaminin luo, lankesi hänen kaulaansa ja alkoi syleillä häntä. Hänen pikku veljensä, joka oli syntynyt perheeseen hänen lähtönsä jälkeen hänen äidistensä, tuosta ensimmäisestä seurakunnasta ortodoksisesta seurakunnasta. Nuo sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka syntyivät Hänen poissa ollessaan, sillä aikaa kun Hän oli poissa saadakseen Pakanamorsiamen. Oi, eikö se teikin teille jotakin? Niinpä, näettekö, keitä he ovat? Siinä se on teille.

²⁶⁹ Huomatkaa nyt, vaikka he olivatkin yrittäneet päästä eroon Joosefista, ulottui hänen armonsa kuitenkin heihin.

²⁷⁰ Vaikka he yrittivätkin päästä eroon Jeesuksesta, Hän tulee kuitenkin suoraan takaisin heidän luoksensa (koska he olivat sokeita), ja Hän antaa heille kullekin valkoisen viitan. Hän tulee ottamaan heidät kotiin joka tapauksessa. Sillä kaikella ei ole Hänelle mitään merkitystä, koska Hän on jo sanonut: “Minä tulen pelastamaan heidät kaikki joka tapauksessa.” Näettekö?

Nyt, jae kymmenen. Huomatkaa, he pyysivät “kostoa”. Näettekö?

²⁷¹ Jos se nyt olisi ollut Morsian, olisi ollut niin kuin oli Stefanuksen kohdalla: “Isä, anna heille anteeksi.” näettehän.

²⁷² Mutta nämä ovat juutalaisia, jotka ovat juuri tulleet sisälle. He pyysivät kostoa. Huomatkaa se nyt, näettekö? Ne eivät ole... Hän sanoi: “Teidän veljenne, juutalaiset.” No niin, he halusivat kostoa. He sanoivat: “Me haluamme, että Sinä kostat meidän puolestamme noille siellä alhaalla.”

²⁷³ Hän sanoi: “Vain vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, sillä...” Sallikaa minun lukea se tässä. Se on kymmenes jae. Hyvä on.

Ja he huusivat suurella äänellä ja sanoivat: Kuinka kauan, oi Herra, pyhä ja totinen, etkö sinä tuomitse ja kosta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat?

Ja heille jokaiselle annettiin valkoinen viitta ja heille sanottiin, että heidän pitäisi levätä vielä vähän aikaa... (minkä?)... vähän aikaa, kunnes myös heidän kanssapalvelijansa...

jättäköön minut.” Hänen vaimonsa oli palatsissa; siellä, missä Morsian tulee olemaan.

²⁵⁹ Ja hän sanoi veljillensä: “Ettekö te tunne minua?” Tässä hän nyt puhui hepreaa. “Minä olen teidän veljenne, Joosef.” Oi!

He sanoivat: “No niin, nyt sinä tulet kostamaan meille.”

²⁶⁰ “Hetkinen vain, odottakaahan hetki. Jumala teki sen tarkoituksella. Hän pani teidät heittämään minut ulos, jotta Hän pelastaisi elämiä.” Kunnia, siinä se on, tarkalleen. Hän sanoi: “Älkää olko vihaisia itsellenne. Kaikki on nyt hyvin. Se on kaikki ohitse. Jumala lähetti minut tänne teidän edellänne.”

²⁶¹ Tiedätekö. Raamattu sanoo, että kun he näkevät Hänen tulevan, he sanoivat: “Hei, me tiedämme, että Sinä olet Messias, mutta miten on noiden arprien kanssa?” Näettekö?

²⁶² Hän vastaa: “Oi, minä sain ne ystäväni huoneessa.” Ystävien?

²⁶³ Ja silloin he tulevat käsittämään sen, nuo, jotka ovat jäljellä, nuo sata neljäkymmentäneljätuhatta. Raamattu sanoo, että he erottautuisivat huonekunnittain ja itkisivät ja valittaisivat päiväkausia ja kulkisivat edes takaisin lattialla ja sanoisivat: “Kuinka me saatoimme tehdä sen? Kuinka me saatoimme tehdä sen? Mehän ristiinnaulitsimme oman Messiaamme.” Ja he tulevat itkemään niin kuin perhe itkee ainokaista poikaansa. “Kuinka me saatoimmekaan tehdä sen?”

²⁶⁴ Nuo juutalaiset, he ovat kaikkein uskonnollisimpia ihmisiä maailmassa. Jumala valitsi heidät, mutta Hän sokaisi heidät ottaakseen meidät, ja me hylkäämme sen! Mikä onkaan pakanaseurakunnan tuomio? Siinä se on teille, näettehän? He ovat Jumalan tarkoituksella sokaisemia, niin että Hän voisi saada meidät, Morsiamen. Te näette sen esikuvissa ja kaikessa.

²⁶⁵ Näettekö nyt, keitä nämä sielut ovat? He eivät ole tapettuja pyhiä. He ovat jo menneet. Oikein. Huomatkaa nyt, he ovat jo menneet. Näettekö?

²⁶⁶ Niinpä heille jokaiselle annetaan viitta. Ja nyt haluan teidän huomaavan, että nyt Jumalan armo tulee heille. Jeesus antaa heille kullekin valkoiset viitan, aivan samalla tavoin kuin Joosef teki veljillensä.

²⁶⁷ Nyt tarkatkaa. Vaikka he myös olivat yrittäneet päästä eroon Joosefista, ulottui hänen armonsa kuitenkin heihin. “Oi, älkää olko huolissanne. Kaikki on hyvin. Teidän tarkoituksena ei ollut tehdä sitä. Mutta katsokaahan, Jumala teki sen. Jumala salli teidän ajaa minut pois tuodakseen minut tänne, niin että voisin pelastaa näiden ihmisten elämän, näiden pakanain täällä, joista minä sain vaimoni. Jos olisin jäänyt sinne teidän luoksenne, minulla ei olisi vaimoa. Ja

Ja aikana, jolloin Hänen tuli vapauttaa Israel, Hän lähetti kotkan.

²⁰³ Uskotteko te, että jopa Johanneksen aikana, kun hän oli Patmos saarella, tämä Sanoma oli niin täydellinen, ettei Hän voinut luottaa sitä millekään enkelille? Tehän tiedätte, että enkeli on sanansaattaja, mutta tiesittekö, että tuo sanansaattaja oli profeetta? Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Todistakaamme se. Ilmestyskirja 22. Katsokaamme oliko se kotka. Varmasti hän oli enkeli. Hän oli sanansaattaja. Mutta profeetta oli se, joka paljasti koko tämän Ilmestyskirjan hänelle.

²⁰⁴ Ilmestyskirja 22 ja 19. jae. Uskon, että olen kirjoittanut sen tänne ylös. 22:19. Voin olla väärässä. Ei. [Joku sanoo: “Ehkä se on 22:9.”] 22:9, se se on. Etsin kohtaa 22:9. Näin on. Oi, kyllä, tässä.

Silloin hän sanoi minulle: Katsokin, ettet tee sitä, sillä minä olen sinun kanssapalvelijasi, ja sinun veljiesi...

²⁰⁵ Tarkatkaa, mitä Johannes on nähnyt tässä.

Ja minä Johannes näin nämä asiat ja kuulin ne.

²⁰⁶ Hän on nyt lopettamassa. Tämä on viimeinen luku.

...Ja kun minä olin kuullut ja nähnyt, minä lankesin alas palvomaan sen enkelin jalkojen juureen, joka näytti minulle nämä asiat.

²⁰⁷ Ja “hän”, sitten “enkeli”, näettekö.

Silloin hän sanoi minulle: Katsokin ettet tee niin...

²⁰⁸ Kukaan todellinen profeetta, tai minkään kaltainen sanansaattaja, ei antaisi palvoa itseänsä. Se kuuluu vain Jumalalle.

Sitten hän sanoi minulle: Katsokin ettet tee niin, sillä minä olen sinun kanssapalvelijasi ja sinun veljiesi profeettojen ja niiden, jotka pitävät tämän kirjan sanat. Palvo Jumalaa.

²⁰⁹ Näettekö? Tuota Kirjaa pidettiin niin tärkeänä, että se oli Jumalan Sana. Tarkatkaa nyt! Ja kun Jumalan Sana tuodaan esiin, täytyy profeetan tuoda se, koska hänelle Jumalan Sana tulee.

²¹⁰ Odotin saavani kysymyksen siitä tässä laatikollisessa kysymyksiä, joten ajattelin, että ehtisin ennen heitä. Tunnen vain, että siellä on kysymys sitä koskien. Ja ajattelin, että ottaisin asian esille, näettehän.

²¹¹ Jokainen Jumalan Sana on tuotu samalla tavoin. Raamattu ei muuta systeemiään. Katsokaahan, se on sama asia. Sen täytyy tulla tälle näkijälle, jonka saapumista me odotamme. Pankaa nyt merkille. Ilmestyskirja 10:1-7.

²¹² Lukekaamme nyt uudestaan tuo yhdeksäs jae. Mutta ennen kuin menemme tuohon jakeeseen, haluan kysyä teiltä jotakin.

²¹³ Näettekö te sen täydellisesti, ennen kuin me jätämme nämä neljä ensimmäistä Sinettiä? Muistakaa nyt, siellä ei tule esiin enää minkäänlaista voimaa tuon kotkan jälkeen. Joka kerta, kun antikristus lähetti esiin jotakin, lähetti Jumala voiman. Antikristuksen lähettäessä toisen voiman, Jumala lähetti toisen voiman taistelemaan sitä vastaan. Sitten kun hän taas lähetti toisen voiman, lähetti Jumala jotakin taistelemaan sitä vastaan. Näettekö? Sitten kun Hän tuli kotkaan, joka oli Hänen Sanansa, takaisin siihen, mikä Se oli alun alkaenkin.

²¹⁴ Nyt tarkatkaa. Emmekö odotakin profeetan tulevan takaisin, jonkun miehen, joka on voideltu Hengellä kuten Elia? Tietenkään se ei tule olemaan Elia. Mutta tuon kaltainen mies on tuleva. Hänen palvelutehtävänään tulee olemaan asettaa takaisin ennalleen nämä näiden kirkkokunnallisten asioiden langettamat ihmiset, takaisin alkuperäiseen isien uskoon. No niin, jos se ei sidokin Raamattua yhteen, niin silloin en tiedä, mikä sen tekisi. En voi sanoa enempää siitä. Koska se on niin. Se on juuri tullut. Se on Totuus. Jos te otatte minkä tahansa pois siitä, te väännätte sen. Näettekö? Niinpä sen vain täytyy olla sillä tavalla.

²¹⁵ Pankaa nyt merkille jakeessa yhdeksän: “Sielut alttarin alla”. Tässä on nyt se, mistä me todella tulemme olemaan erimieltä. Mutta tarkatkaa tätä vain hetken ajan. Minä myös ajattelin niin, mutta se ei tullut sillä tavalla. Minä olen aina ajatellut, että nämä sielut alttarin alla, olisivat olleet alkuseurakunnan marttyyreitä, ja olen varma, että tohtori Elias Smith ja he kaikki muut sanovat niin olevan, näettehän. Minä itsekin ajattelin niin. Mutta kun Pyhä Henki näytti näyn siitä, se ei ollut niin. Nuo eivät olleet heidän sielujansa.

Nyt te sanotte: “Sitä minä en oikein tiedä.”

²¹⁶ Hyvä on, hetkinen vain. Me tulemme näkemään sen. Nämä eivät ole Morsiusseurakunnan sieluja, ei lainkaan. Me ajattelimme, että Morsiusseurakunta odottaa siellä, nämä sielut alttarin alla, jotka huusivat: “Kuinka kauan, Herra? Kuinka kauan?” Sallikaa minun nyt lukea se uudestaan, niin tulemme saamaan sen oikein.

Ja kun hän oli avannut viidennen sinetin, minä näin alttarin alla niiden sielut, jotka olivat tapettu Jumalan sana tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

²¹⁷ Näettekö, Jumalan Sanan ja todistuksen, joka heillä oli. No niin, älkää nyt liikahtako siitä. Hetkinen vain, näettekö.

²⁵² “He pitivät kiinni Jumalan Sanasta.” He olivat juutalaisia. Heillä oli Lakinsa ja he pysyivät sen kanssa. Muistatteko nyt eilen iltaa? He pysyivät sen kanssa. Ja he olivat juutalaisia ja heillä oli Laki, ja tuo Laki oli Jumalan Sana. He pysyivät sen kanssa. Ja sen todistuksen tähden, jonka he pitivät, he kuolivat marttyyreina, ja tässä heidän sielunsa olivat alttarin alla, sen jälkeen kun Seurakunta jo oli mennyt.

²⁵³ Tarkatkaa nyt. He olivat sokeudessaansa tappaneet Messiaansa, ja nyt he niittivät sitä, mitä olivat kylväneet. He käsittivät sen. He tulivat tietämään sen, kun se jo oli tapahtunut. He näkivät sen silloin, kun he tulivat Jumalan alttarin eteen. Mutta nyt Jumalan armo on heitä varten.

²⁵⁴ Tarkatkaa. Nyt, he eivät olisi mitenkään voineet olla pyhiä, koska silloin heillä jo olisi ollut viitat. Mutta tässä he nyt ovat, nämä sielut alttarin alla, Jumalan Sanan ja sen todistuksen tähden, jonka heillä oli, että he olivat Jumalan kansaa, juutalaisia.

²⁵⁵ Nyt tarkatkaa. Jumalan armo tulee heille, ja Jeesus antaa kullekin heistä valkoisen viitan (oi, tarkatkaa, vasta sen jälkeen kun Seurakunta on mennyt), koska he olivat olleet uskollisia asialleen ja olivat sokaistuja, eivätkä tienneet sitä. He eivät tienneet sitä. He vain olivat näytelleet sen osan, jonka Jumala oli säättänyt heidän näyteltäväkseen. Ja tässä Johannes katsoi sinne ja näki nämä sielut alttarin alla. Nyt olkaa tarkkaavaisia. Hän näkee nuo sielut. Tarkatkaa, mitä hän sanoo heistä.

He huusivat: “Herra, kuinka kauan?”

Tarkatkaa nyt! “Vain hetkisen pidempään.”

²⁵⁶ Ottakaamme se, kun menemme Kirjoituksen lävitse. He käsittivät, että olivat murhanneet Messiaansa, näettehän. He eivät olleet tienneet sitä, mutta silloin he käsittivät sen. Heidät murhattiin maksuna siitä, että he olivat tehneet väärin. Ja katsokaa nyt, minkälaisia asioita heidän täytyi tehdä. Näettehän, he olivat syyllisiä murhaan, joten heidät murhattiin. He huusivat: “Tulkoon Hänen Verensä meidän päällemme!” Kyllä, ja he olivat sokaistuja.

²⁵⁷ No niin, jos he eivät olisi olleet sokaistuja, Jumala olisi sanonut: “Antaa heidän olla. He eivät ole arvollisia.” Mutta koska Jumala oli sokaissut heidät, Hänen armonsa ulottui heihin. Aamen, puhukaapa hämmästyttävästä armosta! Ja heille kullekin annettiin viitta, koska koko Israel tulee pelastetumaan. Jokaisen nimi on kirjoitettuna. Jeesus antaa heille viitat.

²⁵⁸ Samalla tavoin kuin Joosef teki veljillensä, sen esikuvana. Katsokaa, kun Joosef seisoi siellä, ja kun hän lopulta teki paljasti itsensä siellä alttarin luona, oman alttarinsa luonna, palatsissansa, valtaistuimellansa, hän sanoi: “Jokainen

²⁴² Mutta muistakaa, seurakunnan marttyyrit, heidät tapettiin Jumalan Sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Kuinka monet täällä tietävät sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kyllä. Hyvä on.

²⁴³ Nyt, mutta näillä ei ollut Jeesuksen Kristuksen todistusta.

Jumalan Sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

²⁴⁴ Juutalaiset! Ja Hitler vihasi heitä, samoin Eichman ja Stalin ja koko muu maailma, mutta he pysyivät uskollisina sille, mihin he uskoivat. Ja he tappoivat heitä, koska he olivat juutalaisia.

²⁴⁵ Tiesittekö, että myös Martin Lutherilla oli tavallaan tuo sama idea? Se on totta. Hän sanoi: "Kaikki juutalaiset tulisi poistaa. He ovat anti." Näettekö? Hän vain eli toisessa ajanjaksossa eikä nähnyt sitä. Hän ei nähnyt Sanaa.

²⁴⁶ Nyt Sana, Totuus tulee esiin. Kuinka te koskaan voisitte pyyhkiä pois Israelia? Te ette voi tehdä sitä. Ei.

²⁴⁷ Oi, kuinka tuo profeetta seisoi siellä tuona päivänä ja sanoi: "Sinä olet kuin unicorn [Suomentajan huomautus: Unicorn on eräänlainen tarueläin, kuin kauris, jolla on yksi pitkä sarvi.], Israel", kun he yrittivät näyttää hänelle sen huonoimpia osia. Hän sanoi: "Kuka tahansa, joka siunaa sinua, tulee olemaan siunattu, ja kuka tahansa, joka kiroaa sinua, tulee olemaan kirottu." Oikein. Oi! Kuinka te voisitte tehdä sen?

²⁴⁸ Kerran he ajattelivat, että Jumala tulisi unohtamaan heidät. Kun tuo profeetta näki tuon pimeän asian olevan tulossa juutalaisille, tuo mies seisoi siellä, ja Jumalan Sana vuodatettiin häneen ja hän sanoi: "Oi Herra, tuletko Sinä hylkäämään kansasi?"

Hän sanoi: "Mikä on tuo siellä vieressäsi?"

Hän sanoi: "Mittasauva."

²⁴⁹ Herra sanoi: "Kuinka korkea on taivas? Mittaa se. Kuinka syvä on meri?"

Hän sanoi: "En voi mitata sitä."

²⁵⁰ Hän sanoi: "Niin en myöskään Minä voi unohtaa Israelia." Ei koskaan! Hän ei tule unohtamaan Israelia.

²⁵¹ Hänen täytyi sokaista oma lapsensa. Ajatelkaa nyt sitä! Hän sokaisi oman lapsensa antaakseen meille mahdollisuuden, ja me hylkäämme sen. Eikö se nyt saakin teitä tuntemaan itsenne niin pieneksi, että voisitte ryömiä jonkun betonimöhkäleen alle kymmenen gallonan hattu päässänne, ilman että edes koskettaisi sitä. Sellainen on jo melkoisen pieni. Oi! Kyllä.

Ja he huusivat suurella äänellä ja sanoivat: Kuinka kauan, oi Herra, pyhä ja totinen, etkö sinä tuomitse ja kosta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat?

Ja heille jokaiselle annettiin valkoiset viitat ja heille sanottiin, että heidän pitäisi levätä vielä vähän aikaa, kunnes täytyisi myös heidän kanssapalvelijoidensa ja heidän veljiensä luku, jotka tulee tappaa, niin kuin heidätkin on tapettu.

²¹⁸ No niin, jos panette merkille, tätä Viidettä Sinettiä avattaessa, Seurakunta on mennyt. Nämä sielut alttarin alla eivät yksinkertaisesti voi olla alkuseurakunta.

²¹⁹ Nyt olkaa hyvät, jos te koskaan olette olleet tarkkaavaisia, niin olkaa sitä nyt, koska tämä on kovin kiistanalainen asia, joten haluan, että te kuuntelette nyt hyvin tarkasti. Ja teillä on kynänne ja paperinne valmiina. Haluan teidän panevan merkille jotakin.

²²⁰ No niin, nämä eivät voi olla noita sieluja, koska marttyyrikuoleman kärsineet ja vanhurskaat ihmiset, Seurakunta, Morsian, on jo otettu ylös. Niinpä he eivät voi olla alttarin alla. He olisivat kirkkaudessa Morsiamen kanssa. Tarkatkaa nyt. Sillä he ovat jo menneet Ylöstempauksen yhteydessä Ilmestyskirjan neljännessä luvussa, heidät oli otettu ylös.

²²¹ No niin, keitä ovat nämä sielut? Se on nyt seuraava asia. Keitä he sitten ovat, jos he eivät ole alkuseurakunta? Tämä on Israel, joka tullaan pelastamaan kansana, kaikki ne, jotka ovat ennalta määrättyjä. Se on Israel. Se on itse Israel.

²²² Te sanotte: "Oi, hetkinen vain." Te sanotte: "Ne eivät voi..." Oi, kyllä, he tulevat pelastumaan.

²²³ Selvittääkäämme se nyt tässä. Minulla on täällä neljä tai viisi raamatunpaikkaa. Tulen ottamaan yhden. Ottakaamme hetkeksi Roomalaiskirje ja menkäämme sen yhdenteetoista lukuun, niin tulemme näkemään sen. Lukekaamme se ja sitten meillä tulee olemaan se. Roomalaiskirjeen yhdestoista luku, jakeet 25 ja 26. Kuunnelkaa nyt Paavalia tässä.

²²⁴ Ja Paavali sanoi, että jos kuka tahansa, vaikkapa enkeli, saarnaisi mitään toista evankeliumia, niin mitä hän tulisi olemaan? Kirottu. Tarkatkaa nyt.

Sillä minä en halua, veljet, että teidän pitäisi olla tietämättömät tästä salaisuudesta (uh!), ettette olisi viisaita omassa itserakkaudessaanne (siinä se on teille), että sokeus osittain on kohdannut Israelia, kunnes pakanain täyteys on tullut sisälle.

²²⁵ Kunnes viimeinen pakana on tuotu sisälle Morsiameen, sitä tarkoitusta varten Israelille tuli sokeaksi.

Ja niin koko Israel on pelastuva, niin kuin se on kirjoitettu: Siionista on tuleva Vapauttaja, ja hän on kääntävä pois jumalattomuuden Jaakobista.

²²⁶ Oikein! No niin, Israel on tämän alttarin alla. Tarkatkaa. Israel sokaistiin juuri sitä tarkoitusta varten, että me pelastuisimme. Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuka nyt sokaisi heidät? Jumala. Jumala sokaisi omat lapsensa.

²²⁷ Ei ole ihme, että Jeesus ollessaan ristillä, ja nuo juutalaiset, jotka olivat Hänen lapsiaan, ulvoivat Hänen Vertaan. Ja Hän oli Kirjoitus. Hän oli itse Sana. Ja koska Hän tiesi, että nuo ihmiset tulisivat ilolla vastaanottamaan Hänet, täytyi Hänen sokaista heidät, niin etteivät he tuntisi Häntä. Hän tuli niin nöyrällä tavalla ja sokaisi heidät sille, etteivät he vastaanottaisi sitä, näettehän. Kirjoitus sanoi, että he tulisivat tekemään sen, ja Hän sokaisi heidät, he olivat sokaistuja. Jeesus jopa sääli heitä niin paljon, että Hän sanoi: "Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä ovat tekemässä." He olivat sokeita. Paavali sanoi, että heidät sokaistiin meidän tähtemme.

²²⁸ Huomatkaa. Haluan nyt teidän olevan todella tarkkaavaisia. Heille annettiin viitat. Heillä ei ollut niitä. Heille kullekin annettiin valkoiset viitat. No niin, pyhillä on jo sellaiset. He saavat ne täällä. Mutta tässä heille annettiin viitat, kun pyhät, joilla jo oli omansa, ovat menneet. Näettekö? Näettekö? Heillä ei ollut...

²²⁹ Heillä ei ollut mahdollisuutta, koska Jumala oli sokaissut heidät, heidän oma Isänsä oli sokaissut heidät, niin että Jumalan armo voisi täyttyä ja Morsian voitaisiin ottaa pakanoista. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²³⁰ Sallikaa minun tässä näyttää teille kaunis esikuva Joosefissa. Joosef, Hengen mies, kotka. Hän syntyi veljiensä joukossa, aivan samalla tavoin kuin todellinen Seurakuntakin on muiden joukossa, ja hän pystyi tulkitsemaan unia ja näkemään näkyjä, ja he muut vihasivat häntä. Hänen isänsä rakasti häntä.

²³¹ Huomatkaa sitten, hän tuli veljiensä karkottamaksi, ei isänsä. Hänen veljensä karkottivat hänet, ja hänet myytiin melkein kolmestakymmenestä hopearahasta. Hänet heitettiin kuoppaan ja oletettiin olevan kuollut.

²³² Hänet otettiin ylös ja asetettiin faaraon oikealle kädelle, ja koska hänen veljensä olivat karkottaneet hänet, hänelle annettiin pakanavaimo, ei omasta kansastansa. Tässä hän toi esiin Efraimin ja Manassen, jotka lisättiin Israeliin.

²³³ Ja Israel siunasi heidät ristimällä kätensä, nuoremmalta vanhemmalle, antaen siunauksen juutalaisilta pakanoille. Näettekö? Hän risti kätensä ja pani oikean kätensä nuoremman pojan päälle, joka on nuorempi sisälle tuleva

seurakunta. "Äitikirkko seiso auringossa; hän synnytti tämän lapsen." Ja huomatkaa, saadaksehan hänet, niin sen esikuvana Israel risti kätensä. Ja Joosef...

Noilla samoilla lapsilla oli pakanaäiti.

²³⁴ Israel morsiamen asema meni ristikkäin, ja se siirtyi vanhalta ortodoksiselta seurakunnalta kristilliselle, kun Pyhä Henki pani Israelin kädet ristiin. Hän sanoi: "Jumala on pannut minun käteni ristiin." Hänellä itsellään ei ollut mitään tekemistä sen kanssa.

²³⁵ Huomatkaapa. Sitten Joosef veljiensä hylkäämänä, omiensa hylkäämänä, otti pakanamorsiamen. Aivan tarkalleen sen, minkä Jeesus on tehnyt; juutalaisten hylkäämänä Hän otti pakanamorsiamen.

²³⁶ Nyt, lukekaamme nyt tässä jotakin. Minulla on kirjoitettuna tänne raamatunpaikka, Apostolien teot 15. Ja oi, tämä on jotenkin sellaista, mitä meidän joka tapauksessa tuleekin opettaa. No niin, uskon, että minulla on tämä oikein Apostolien teot 15:14. Hyvä on. Toivon, että tämä on oikein. "Simeon on selittänyt, kuinka Jumala..." Aloittakaamme kolmannestatoista jakeesta.

Ja sen jälkeen kun he olivat lakanneet puhumasta, Jaakob vastasi...

²³⁷ Katsokaahan nyt, mitä oli tapahtunut. He olivat menneet pakanoiden luo, näettekö. Siitä se melu johtui, koska he olivat juutalaisia. Näettekö?

Ja sen jälkeen kun he olivat lakanneet puhumasta, Jaakob vastasi ja sanoi: Miehet ja veljet, kuulkaa minua.

Simeon (se on Simon Pietari) ...Simeon on selittänyt, kuinka Jumala ensiksi vieraili pakanain luona ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä.

²³⁸ Näettekö? Minun vaimoni nimi oli Broy. Kun olin ottanut hänet, hän oli Branham. Näettekö?

²³⁹ Jeesus ottaa Seurakuntansa, tai Morsiamensa, ulos pakanoista. Niin sanoo Kirjoitus, aivan Joosefin esikuvan mukaisesti.

²⁴⁰ Nyt pankaa merkille tämä. Nämä sielut alttarin alla, nämä sielut, he tulivat syntisten miesten kuten Eichmanin tappamiksi. He tappoivat heitä miljoonia, mutta he pysyivät juutalaisina.

²⁴¹ Muistakaa nyt. Mistä oli kysymys? Heidät tapettiin Jumalan Sanan tähden. Ei Kristuksen todistuksen tähden. Ymmärrättekö te sen?